

1972 சனவரி 29]

(3) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் பேரில் திருத்தங்கள் கொடுத்துள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், தங்கள் திருத்தங்களை முன்மொழியலாம். திருத்தங்கள் எல்லா மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிகின்றேன் என்று சொன்னால் போதும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following amendment:—

Add at the end, the following—

‘but regret to note that no mention is made about—

(1) the positive steps taken by the Government to arrest the soaring prices of essential commodities such as rice, sugar etc.

(2) the growing deterioration of law and order in the State through political intervention in the Trade Union activities and industrial disputes.

(3) the mounting unemployment of the educated sections resulting in student unrest and agitations.’

The amendment was duly seconded.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I move the following amendment:—

Add at the end, the following—

(1) but regret to note that there is no reference to the urgently needed agrarian reforms;

(2) but regret to note that there is no reference to the burning problems facing handloom workers and industry calling for suitable legislation;

(3) but regret to note that there is no firm commitment of reopening of closed Textile Mills which affects 10,000 workers;

(4) but regret to note that there is no reference to recent increase in retail and wholesale prices of rice, sugar and other necessities;

(5) but regret to note that there is no reference to abuses by Bus Operators especially S. M. T., Thanjavur, Anjaneya, Erode, to get round Government policy of bus take over and virtual closure and the need to take over;

(6) but regret to note that there is no reference to Bus Nationalisation resulting ultimately in the taking over of all the buses;

(7) but regret to note that there is no specific reference to U.S.A. abetting and inciting Pakistan and its hostility to our country;

(8) but regret to note that there is no reference to Cauvery water dispute and the prospect of settlement.

[1972 சனவரி 29]

The amendment was duly seconded.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following amendment :—

Add at the end, the following—

‘ but regret to note that the Governor’s Address has failed—

(1) to mention about the need to give proper and full protection to employees working in Simpson Group of Companies;

(2) to indicate about the need to take effective steps against political parties interfering with the routine work of officials;

(3) to hold out any hopes for pensioners of all categories;

(4) to stress the need to avoid application of third degree methods in the police stations against the second in general.

The amendment was duly seconded.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு முன்மொழி
றேன் :—

1. ஆனால், விரிவான நிலச்சீர்திருத்தங்களைப்பற்றி குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.
2. ஆனால், கல்வி சீரமைப்பு சம்பந்தமாகக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.
3. ஆனால், வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைப்பதற்காக வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகப்படுத்தும் திட்டங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.
4. ஆனால், உணவுப் பண்டங்களில் விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் பற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

THIRU J. JAMES :—Sir, I move the following amendment :—

Add at the end, the following :

“ but regret to note that the Governor’s Address does not contain any scheme for the eradication of poverty, to solve the unemployment problem, to check up the rising prices and to achieve Socialism.”

The amendment was duly seconded.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு முன்மொழிகிறேன் :—

1. ஆனால், தொழிற்சங்கங்களில் தொழிலாளர்களே தலைமை தாங்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளது வருந்தத்தக்கது.

1972 சனவரி 29] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

2. ஆனால், விலைவாசியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்காக அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் மொத்த வர்த்தகத்தை அரசுடமையாக்கும் செயற் குறிப்பு எதுவும் தெரிவிக்காதது வருந்தக்கூது.
3. ஆனால், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் கூடுதல் அதிகாரங்களும் வருவாய் வாய்ப்புக்களும் வழங்குவது பற்றி எதுவும் கூறாதது வருந்தத்தக்கது.
4. ஆனால், கோவை, சிங்காநல்லூர், பல்லடம் வட்டாரங்களின் குடிநீர்ப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கான நெல்லித்துறைத் திட்டத்தை விரைந்து நிறைவேற்றிவிடுவதுபற்றி எதுவும் கூறாதது வருந்தத்தக்கது.
5. ஆனால், கைத்தறி நெசவாளர் நிலையை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டங்கள் எதுவும் ஆளுநர் உரையில் இடம் பெறாதது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு முன்மொழிகிறேன் :—

1. ஆனால், நடந்து முடிந்த பாகிஸ்தான் போரில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் உணர்வு பூர்வமான ஒத்துழைப்பு நல்கியதை ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாமல் விட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது.
2. ஆனால், அரசாங்கத் தொடர்புடைய எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளை செம்மைப்படுத்தும் வகையில் அமைய வேண்டியதைப்பற்றி குறிப்பிட்டுக் கூறாமல் விட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது.
3. ஆனால், பொருளாதார மாற்றத்துக்கு அடிப்படை அம்சங்களான நில உரிமைகளை மாற்றியமைப்பது குறித்து காலவரையறை எதுவும் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.
4. ஆனால், நகர சொத்துக்களுக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பதுபற்றி ஆளுநர் உரையில் எதுவும் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.
5. ஆனால், சட்டப்பேரவை முன்னால் சந்தேகத்துக்கிடமில்லாமல் அறிவிக்கப்பட்டு ரெவின்யூ போர்டை கலைப்பது குறித்து ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாமலிருந்தது வருந்தத்தக்கது.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1972 சனவரி 29]

6. ஆனால், லட்சக்கணக்கான கைநெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய நூல் விலை ஏற்றத்தைத் குறித்தும் இயந்திரத் தறியினால் வேலையிழக்கும் கைத்தறியாளர்களின் புனர் வாழ்வு குறித்தும் ஆளுநர் உரையில் எதுவும் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.
7. ஆனால், ஏறிக்கொண்டிருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அனுபவ சாத்தியமான வழி முறைகளை ஆளுநர் உரையில் கூறாதது வருந்தத்தக்கது.
8. ஆனால், மாணவர்களுக்கு தன்னம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் கல்வி போதனையை மாற்றி அமைப்பது குறித்து ஆளுநர் அவர்களது உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.
9. ஆனால், தொழிற்சங்கங்களுக்குத் தொழிலாளர்களே தலைமை தாங்க வேண்டும் என்று கூறியிருப்பது வருந்தத்தக்கது.
10. ஆனால், அரசாங்கமும், முதலாளிகளும் சேர்ந்து கூட்டு முறையில் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதாக ஆளுநர் உரையில் அறிவித்திருப்பது வருந்தத்தக்கது.
11. ஆனால், தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கும் அனுசூ முறையில் வேலையில்லாமையைப் போக்குவதை மையமாகக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஆளுநர் உரை தென்படாதது வருந்தத்தக்கது.
12. ஆனால், பல தொழிற்சாலைகளில் பல தொழிலாளர்களை தற்காலிக தொழிலாளர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு சட்டப்பூர்வமாக அளிக்கவேண்டிய உரிமைகள் கூட மறுக்கப்பட்டு வருவதைப் போக்குவதுபற்றி ஆளுநர் உரையில் வழி ஏதும் கூறாதது வருந்தத்தக்கது.
13. ஆனால், நீக்கப்பட்ட மதுவிலக்கு சட்டத்தால் ஏற்பட்டிருக்கும் பலபலன்களைப் பற்றியும், மக்களுக்கு இடைஞ்சலான இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மதுபானக் கடைகளை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவது பற்றியும் ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் எதுவும் குறிப்பிடாமலிருப்பது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following amendment to the Governor's Address :—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made in the Governor's Address about the immediate need to provide a substantial grant to the Corporation of Madras to tackle the immediate problems of overflow of drainage water and repair to interior roads in the City ”.

The amendment was duly seconded.

1972 சனவரி 29]

MR. SPEAKER : The hon. Member Thiru K. S. Kothandaramiah is not in his place. So, his amendment is deemed to have been not moved.

How many minutes does the hon. Member Dr. H. V. Hande require?

DR. H. V. HANDE : About 30 minutes.

MR. SPEAKER : All right.

DR. H. V. HANDE : Sir, in support of the amendments moved on behalf of my party, I wish to state certain things.

First of all, I have given clearly four amendments. They are—

(i) but regret to note that the Governor's address had failed to mention about the need to give proper and full protection to employees working in the Simpson Group of Companies;

(ii, but regret to note that the Governor's Address had failed to indicate the need to take effective steps against political parties interfering with the routine work of officials ;

(iii) but regret to note that the Governor's Address has failed to hold out any hopes for pensioners of all categories and

(iv) but regret to note that the Governor's address had failed to stress the need to avoid application of third degree methods in the police stations against the accused in general.

These four amendments are general. In addition I have got few more points with regard to the manner in which the administration is going on in our State. The Governor's Address has been far from satisfactory. It is probably one of the worst addresses delivered by the Governor. In the discussions we had so far, worthwhile discussions, many of our Members had pointed out the grave irregularities, the grave injustice perpetrated by this Government on the public of our State.

First and foremost (it is a serious thing) is the particular ideology viz., secessionism or separatism, which is being followed directly or indirectly. I am going to demonstrate it. The Government of Tamil Nadu publishes a particular book 'Tamilarasu' every fortnight. In one of its issues, an article has directly found its place. I was pained and shocked to see that article in a Government publication. In its silver jubilee number of 'Tamilarasu', the article is there, preaching Secessionism. That has appeared in a Government publication 'Tamilarasu'. I do not want to condemn the person who has written the article. Each person is entitled to have his own views. He is an elderly person and is entitled to his views. What has pained me is it has come in a Government publication, a

[Dr. H. V. HANDE]

[1972 சனவரி 29]

publication printed and published under the authority of the Government of Tamil Nadu. This article is something shocking. I shall read from the article. The article goes on saying :—

குறிப்பாக, தமிழ் நாடு, இந்தியா என்கின்ற ஒரு காட்டு மிராண்டி மக்களை அதிகமாகக் கொண்ட ஒரு அரசியல் அமைப்பில் இருந்து சர்வ சுதந்திரமாய் விலகாமல் இருக்கும் வரை தமிழ் நாடு அறிவுத் துறையில் தேவையான அளவுக்கு வெற்றி பெற, முன்னேற முடியவே முடியாது என்பது எனது துணிவு.

I do not want to take much of the time of the Mouse.

இந்திய ஆட்சியிலிருந்து திராவிட நாடு விலக்கப்பட வேண்டுமென்று எக்ஸ்ட்ரா, எக்ஸ்ட்ரா.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏன் பாதியில் நிறுத்தி விட்டீர்கள்? முழுவதும் படித்துவிடுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இந்திய ஆட்சியில் இருந்து திராவிட நாடு விலக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்ல எவருமே இல்லை என்றால்—எவராலுமே முடியாது என்றால் தமிழ்நாட்டில் தமிழர்கள் அறிவியல் துறையில் தன்மானத்துறையில் முன்னேறி இருக்கிறார்கள், மாற்றமடைந்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா, என்றுதான் என்னையே நான் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டியவரை இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பகுதியை விலக்கிவிட்டு திராவிட நாடு விலக்கப்பட வேண்டுமென்று படித்தீர்கள். அதனால் தான் சேர்த்துப் படிக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன்.

DR. H. V. HANDE : I have clearly said so in my first paragraph. I read that also before the Hon. Chief Minister came here. The Hon. Minister ought to have pulled up the concerned officials concerned. The department is under him. He has not done so. That is what shocks me. That is why I have been repeatedly making this charge. I am not blaming the person who has written the article. He is entitled to his views. Why should it be published in Government publication? The Hon. Chief Minister, under whose charge the department is functioning, has not pulled up the officials. The article has been published. That is why I directly charge this Government that they are encouraging secessionism or separatism: they are inciting the people to that by such publication. Directly they are doing that. That is my first charge.

I say, directly also they are inciting such a feeling. One has to read the Speeches of the participants in the Tanjore D.M.P. General Council meeting and Executive Committee meeting. The Hon. Chief Minister said one thing at first and later on he was forced to give another statement that they did not mean secessionism but that they are concerned more with the integrity of India. Yesterday when the hon. lady Member Thirumathi Anandanavaki was the Hon. Chief Minister butted in and said " (மக்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்) I wanted to say something

1972 சனவரி 29]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

immediately but I did not want to notice any feeling at that time and I kept quiet. He has said “மாநில சுயாட்சி” என்று understood what his sing-song ‘Manila-Suyatchi’ is and what is its result and what has happened subsequently. That is what we are concerned. We are not concerned with what is spoken at the National Development Council by the Chief Ministers and what our Chief Minister has pleaded for our Tamil Nadu for more political ideology, viz., secessionism that is being indirectly pursued by this Government. At the General Council meeting at Thanjavur, some posters were there preaching secessionism. Later on the posters were removed. Why was it first allowed? Why was it not taken out earlier? Why should it be first allowed and then taken out?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பத்திரிகைச் செய்திகளை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசக்கூடாது அந்த போஸ்டர்களை தி.மு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் வந்து ஒட்டவில்லை. வேறு யாரோ ஒட்டியிருக்கிறார்கள். அவை ஒட்டப்பட்ட கொஞ்ச நேரத்திற்குள்ளாகவே, போலீசார் அவைகளை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்திவிட்டார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Only after reporters had met the Hon. Chief Minister and pointed it out, it was removed. Only after they drew the attention of the Hon. Chief Minister, this was removed. It was not removed as soon as it was pasted. Why was it not done? Why delay was there?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : போஸ்டர் என்று பத்திரிகையிலே போட்டதும் ஏதோ அச்சடித்தப் போஸ்டர் என்று கூட நினைத்திருப்பீர்கள். அது அச்சடித்த போஸ்டர் கூட அல்ல. யாரோ கையால் எழுதி ஒட்டியிருக்கிறார்கள். அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒட்டியதல்ல. அதைப்போலவே, ‘மலையாளிகளைத் தமிழ் நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றுவங்கள்’, ‘தமிழ்நாடு தமிழாக்கே’ என்ற இப்படிப்பட்ட போஸ்டர்கள் கூட அடிக்கடி வெளியிடப்பட்டன. அதற்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிடும் போஸ்டர்கள் கூட அதிகமில்லை. 5, 6 அல்லது 10 போஸ்டர்கள் இருக்கும். அவ்வளவுதான். அவைகளும் உடனடியாக அகற்றப்பட்டுவிட்டன.

DR. H. V. HANDE : What I want to point out to the Hon. Chief Minister is, once this is unleashed, once the Pandora's box is opened, it snow-balls. Why should you first allow the passions to be whipped and then try to lessen it? That is my submission. First, the Hon. Chief Minister made a statement. Later on, he was forced to issue another statement, by the constant hub-hub

[Dr. H. V. Hande]

[1972 சனவரி 29]

that was created. He was forced to make another statement that he did not mean by 'Manila Suyatchi' secessionism but that he believes in national integration, etc.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : The Hon. Member is saying that the Hon. Chief Minister was forced. He is never being forced by anybody. The hon. Member is talking about what happened in the General Council meeting at Thanjavur and in the meeting of the Executive Committee. Both the meetings were not open to the public. Therefore, the hon. Member's statement about the General Council meeting and statement by the Hon. Chief Minister there are all out of place and altogether wrong. I take strong objection to the hon. Member's statement that the Hon. Chief Minister was forced.

DR. H. V. HANDE : I am surprised that a very senior parliamentarian of the calibre of our Minister should have completely missed my point. "Forced" means forced by circumstances, not the Co-operation Minister forcing the Chief Minister like that—He is forced to come out—I did not mean anything.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான், உபயோகித்த பாஷையைப் பற்றிக்கூட கவலைப்படவில்லை ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையின் வற்புறுத்தலின் காரணமாக அதைச் சொன்னேன் என்று சொல்வது தவறு. என்றைக்கு மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை வைத்தோமோ அன்றுமுதல் நானும் சரி திரு. ம. பொ. சிவஞானம் ஆகட்டும், முதலாவது இந்திய ஒருமைப்பாடு, இந்திய ஒருமைப் பாட்டுக்கு பலமான அடிப்படையாகத்தான் மாநில சுயாட்சி என்பதை வற்புறுத்தி வந்துகொண்டிருக்கிறோம். சூழ்நிலையின் வற்புறுத்தல் காரணமாக என்றோ—அது எங்களது மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையைப் புரியாதவர்கள் இருக்கிறார்களே அல்லது புரிந்தும் புரியாதுபோல நடிக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களுக்காகத்தான் விளக்கப்பட்டதே தவிர—அது ஏற்கனவே நாங்கள் எடுத்த முடிவுதான். முதலாவதாக இந்திய ஒருமைப்பாடு, இரண்டாவதாகத்தான் மாநில சுயாட்சி என்று வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister for Co-operation was saying that I should not mention anything about what happened in Thanjavur. It has come in the papers. It was published. It was everybody's mouth. We are here to say something about those things. The Hon. Chief Minister himself says so many things that happened and also mentions about C.I.D. reports. So, I cannot understand the hon. Minister for Co-operation when he says that I should not mention anything about it.

It has not happened anywhere else. It has happened in our State and in public. So, I am entitled to say about it. In spite of his experience he has missed my point. Let us leave it at that.

1972 ஜனவரி 29]

[Dr. H. V. Hande]

Another important point is this. Where did this conference take place? It took place in Sangeetha Mahal. Sangeetha Mahal cannot be used for political conferences. The Hon. Chief Minister has to say in his reply whether any such political conference has taken place in that Mahal before. I thought it was a sort of preserved sanctity for all Government and non-political conferences. I would have been very happy if it is not used for political purposes. Of course it is a minor point, but that is a point.

Then again, let me not forget what the Americans asked our Hon. Chief Minister when he had been to America. Naturally whenever they see the Chief Minister of Tamil Nadu there is a sort of a feeling among people outside that he is a symbol of a particular ideology. Probably it may be according to him a greater stress on '*Manila Sagatchi*'. But then, questions are asked like that. 'You ask for a greater State autonomy, what do you mean by that? Does it not stand in the way of unity of the country'. Such irksome questions would be asked. There is the Press and they ask such questions. Let me quote an example. When a foreigner comes to India, he never bothers to tell that he is from Usbeckistan. Ukraine, Siberia, but that he is first and last Russian. Why should we whip up such feelings in this finest hour with regard to our foreign policy? Of course I am not talking about economic policy? I would like the Hon. Chief Minister not to strike any discordant note on this particular point of national integration. Instead, I would like him to evolve himself as a national leader. I have been repeatedly saying that I would be very happy if he evolves himself as an All-India leader. Tomorrow we do not know what will happen. Then everybody may go on saying 'We want Andhra Pradesh, We want Karnatak, We want Kerala, We want Mysore, We want Bihar.' There will be some confusion. Therefore, I want to strike a note of warning in this context.

THIRU S. KANDAPPAN : I want to raise a serious point of order. The hon. Member is insinuating against what has happened and what our Chief Minister has said in his interviews in various places in America. I am afraid it is a serious allegation and is an insinuation. In a vague manner he is hinting and suspecting the *bona fides* of the Chief Minister about the utterances he gave about integration. If the hon. Member wants to accuse he should say specifically and categorically as to where and when our Chief Minister has said anything that would go adverse to the integration of this country. I am sorry a member of his stature should make such a statement. I would also like to know as to why he was so much afraid of freedom of expression.

DR. H. V. HANDE : I am very much surprised that the hon. Member should say like that. I am not frightened about freedom of expression. You are afraid. I am very clear.....
(interruption)

[1972 சனவரி 29]

THIRU J. JAMES : Both the hon. Members are speaking at the same time. Is it in order ?

DR. H. V. HANDE : The Chief Minister did not talk of secession in America. I mentioned that very clearly. What did I say? I would be very happy if the Chief Minister becomes a national leader. I am not at all making any charge. I only said that what sort of questions, irksome questions that are likely to be asked because there is a sort of image. So, I would like him to evolve himself as an All-India leader. I will be very happy if the hon. Member carefully listens to my speech.

MR. SPEAKER : What is your point? What do you want to stress?

DR. H. V. HANDE : The Hon. Speaker is catching up with me and taking greater interest in my speech.

MR. SPEAKER : I will take interest in the speeches of all hon. Members and not only in Dr. Hande's speech. My point is, what do you want to impress upon?

DR. H. V. HANDE : I would make it very clear to the Hon. Speaker.

MR. SPEAKER : That is also what the hon. Member Kandappan wanted to know. If you want to be specific, be precise, be clear.

DR. H. V. HANDE : I specifically say that the Chief Minister should try successfully and progressively to wipe out the image that he is a State Leader and he must come up as an All-India leader. That is what I have been stressing. That is possible only if he, at least for some time, stops this kind of over-stressing on 'manila suyatchi'. For another reason also I doubt the *bona fides* of his argument of 'manila suyatchi'. I do not know whether he really believes in it. That is a question which I would like to ask him. Because the Rajamannar Report is there. The Chief Minister has failed to cull out from it what are the things that are required, what are the things that he wants. He has failed to answer that question. That is one of the reasons why I doubt the *bona fides*.

Another point on which I would like to charge the Government is this. 'Manila suyatchi' comes in handy for them to sidetrack whatever problems we have in our State. Often they say 'this could have been solved but for this'. They are quoting this as an *alibi*.

1972 சனவரி 29]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கூடாது, மாநில சுயாட்சி கூடாது என்ற கருத்து திரு. ஹாண்டே அவர்களுடைய தனிப்பட்ட கருத்தா அல்லது சுதந்திராக் கட்சியின் கருத்தா? மேலவையில் உள்ள திரு. சுவாமி நாதன் அவர்கள் அப்படி மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பது இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு விரோதம் ஆகாது என்று கட்டுரையே எழுதியிருக்கிறார். அதுபற்றி திரு. ஹாண்டே அவர்களுடைய கருத்து என்ன?

DR. H. V. HANDE : Thiru Swaminathan and myself have discussed this very clearly. We have passed a resolution also. In the Legislature party we have passed a resolution clearly stating that we will be happy to back the Chief Minister whenever he asks for greater devolvement of funds. But my point is, do not make an issue out of it, do not say anything which would affect the sentiments of the people, do not whip up this feeling at this context of time. I am sure that the Chief Minister will agree with me to a considerable extent when I say that when once this feeling—'unarchi' starts, if we go on whipping up this sort of a feeling, there will be trouble. Now it may be all right, but afterwards, it may go out of your control.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மத்திய அரசிடம் இருந்து மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மாநில சுயாட்சி என்ற பெயரை வைக்கவேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள், அவ்வளவு தானே?

DR. H. V. HANDE : What I say is, no issue should be made out of it. We have opportunities to discuss. In fact my question was about the National Development Council, what were the things that were discussed there. We are helping the Government. I can give several examples. But my time is being taken up. Suppose what will happen if a person from a district, say, Coimbatore goes on saying that 'we want Coimbatore' another person would say we want Ramanathapuram. If that sort of feeling is whipped up, it will spread from one district to another. Of course a member can stress the needs of his district in the Assembly. When our Hon. Speaker was Finance Minister, we had asked 'we want this particular area to be declared drought area, we want that particular area to be declared drought area'. It is only in that spirit I am saying.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் மாநிலங்களுக்கு இன்ன இன்ன அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்பதற்காக அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்யலாமா? கூடாதா?

DR. H. V. HANDE : When we discuss the whole thing calmly we will come to an agreement. Let us not make an issue out of it. You have not even decided, you have not even found out, you have

[Dr. H. V. Hande]

[1972 சனவரி 29]

not even culled out what are the things that are required from the Rajamannar Report. The Chief Minister has to reply to that point. As I said, a member can speak about his district in the House. They should not go and talk to the public and incite the people and make it a political affair or platform. They should not make an issue out of it. Then it may go out of control. A sample of it is Thanjavur Mahal incident which I referred to. That is just a 'munodi'.

Then again I was surprised to find a reference to Sheikh Mujibur Rehman and all sorts of things being discussed in the House. He might be the leader of Bangla Desh and let us not compare ourselves with different leaders of another country. Let us forget about it and let us come to what is happening in our State. We have democracy and we have got Members of Parliament sitting in Delhi and they can discuss all these things, and I leave it at that.

Then, in this House if I remember aright, during the last Budget session, I mentioned about the personality cult. I mentioned that in the hope that the Government would rectify themselves in accordance with what Tiruvalluvar had stated:—

“இடிப்பாளை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்”

I want to protect the Hon. Chief Minister and the persons belonging to his Party cannot say it. But I can say it because I have no axe to grind and I do not seek any favours from him. I think Tiruvalluvar had stated that only for me and I am very fortunate in that respect.

In this connection, I want to refer to 'Kudumba Kattupadu' poster. I am quite sure that it is not done with the knowledge of the Hon. Chief Minister. But I do not know why the departmental people should go to the extent of publishing the poster of the Chief Minister with the Tamil words—

“நாம் இருவர்—நமக்கு இருவர்”

That is absolutely unnecessary.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, 'நாம் இருவர்—நமக்கு இருவர்' என்று போட்டிருக்கின்ற விளம்பரத்தில் இந்தத் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் இவ்வாறு கேட்டுக் கொள்கிறார் என்று பொருள் கொள்ளக்கூடாதா? இந்தப் படத்தை வைத்துக்கொண்டு என்ன தவறு கண்டார் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதில் என்ன தப்பு காண்கிறார்?

DR. H. V. HANDE : Now the Hon. Chief Minister has realised it and under his orders the posters are being removed. What I want to know is, why should such things be done. In

1972 சனவரி 29]

[Dr. H. V. Hande]

this connection I want to point out that when I was an Opposition Member of the Upper House, I defended the then Chief Minister, Thiru Bhaktavatsalam in regard to family planning and my D.M.K. friends there wondered why I had supported him being an Opposition Member. That is because I believe in family planning and I practise family planning and I preach family planning from 9 a.m. to 9 p.m. daily. My point is, why do you make people lose interest in it by exhibiting such posters. I have got such a poster with me and I would pass it on to him. He also made a statement in regard to this matter and that has been printed at the Government expense and then distributed to the public.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மத்திய அரசினுடைய குடும்பநல இலாகா, தமிழ் நாட்டில் செய்திருக்கிற விளம்பரம் போதாது. இன்னும் அதிகமான அளவில் விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE: Definitely, but not this type of 'Vilambaram' I want the Government to do.

Then, there is also a lot of controversy with regard to another poster where the Prime Minister of India and the Chief Minister were seen together. The Hon. Chief Minister had stated that the poster was printed from a photo taken at the inauguration of the Salem Steel Plant. My submission is that the photo that was offered to the press for publicity is definitely not the photo taken at the Salem Steel Plant. But the Hon. Chief Minister had stated that it was taken at the Salem Steel Plant. It was taken on some other occasion.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சேலம் ஸ்டீல் பிளான்ட் திறப்புவிழாவின் போது எடுக்கப்பட்ட படம் இல்லை என்று எந்த பேனிலில் சொல்கிறார்கள்? அது சேலத்தில் எடுக்கப்பட்டதா, இல்லையா என்பதை எப்படி அறிந்து கொண்டார்கள்?

DR. H. V. HANDE: I have got a copy of the photograph given for advertisement and in that photo the Chief Minister did not wear even glasses and he was on the left side. It is printed in the D.M.K. paper 'Rising Sun'. There may be another photograph where he might have worn black glasses. Here (the hon. Member was holding a photo) the Hon. Chief Minister does not wear glasses.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பத்திரிகையிலே போடப் பட்டிருக்கிறது. நான் கண்ணாடியுடன் இருக்கிற படம் சேலம் ஸ்டீல் பிளான்ட்டின்போது எடுக்கப்பட்ட படம் இல்லையென்று மறுக்கப்படுகிறது. இன்னொரு படம், நான் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், திரு. சம்பந்தம் அவர்கள் மேயராக இருந்தபொழுது பிரதமர் அவர்கள் வந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் எடுக்கப்பட்ட படம்.

[1972 சனவரி 29]

DR. H. V. HANDE: That is the photo I am talking about Thiru Sambandham was the Mayor at that time and that was the photo which was given to the public and a question was raised with regard to that.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வால்போஸ்டரிலே போட்டார்கள், அதிலே என்ன தவறு?

DR. H. V. HANDE: I am coming to that later. Why should such small things be returned by the Hon. Chief Minister and why should he bother about it?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பாதுகாப்பு நிதிக்குப் பணம் திரட்டுகின்றபோது நாட்டின் பிரதமர் படத்தையும், முதலமைச்சர் படத்தையும் போடாமல், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் படத்தையா போடுவார்கள்?

DR. H. V. HANDE: My point is, why should the Hon. Chief Minister say that that was a poster taken at the time of the inauguration of the Salem Steel Plant.

MR. SPEAKER: What is your point?

DR. H. V. HANDE: Why should he refute it?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன தவறு இருக்கிறது. பொது நலத்திற்கு என்று சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

DR. H. V. HANDE: Why should he refute it?

THIRU N. GANAPATHY rose.

DR. H. V. HANDE: I am not yielding.

THIRU N. GANAPATHY: Sir, on a point of order. The hon. Member makes an insinuous allegation against the Hon. Chief Minister that the poster does not relate to the photograph taken at the time of the inauguration of the Salem Steel Plant and that it related to the photograph taken when the Prime Minister was received at the Meenambakkam Airport by him and the then Mayor, Thiru Sambandham. Is he making that statement with full responsibility? Is he prepared to adduce any proof as to the correctness of the allegation he makes here and is he prepared to face the consequences arising out of the allegation made in the House?

DR. H. V. HANDE: I have mentioned it clearly before. This was not taken at Salem Steel Plant. I did not say that it was not taken at the Meenambakkam Air-Port. I have got a copy of it. It was taken at Meenambakkam Air-Port. That was when he was the Hon. Minister for Public Works.

MR. SPEAKER: What is the point which the hon. Member is trying to make out?

1972 சனவரி 29]

DR. H. V. HANDE : Why did not the Hon. Chief Minister refute then ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : என்னிடத்திலே நிருபர்கள் தெருவிலே ஓட்டப்பட்டிருந்த சுவரொட்டிகளைப் பற்றித் தான் கேட்டார்கள். பிரதமர் காரியாலயத்திலிருந்து இது குறித்துக் கடிதம் வந்ததா என்று கேட்டார்கள். இல்லையென்று சொன்னேன். பிறகு கடிதம் வந்தது. அதற்கு நாம் பதில் எழுதியிருக்கிறோம். மாநில சர்க்கார்கள் போஸ்டர்கள் போடக்கூடாது என்று சட்டம் எதுவும் இல்லை, விளம்பரங்களிலேதான் போடக்கூடாது என்று இருக்கிறது. பிரதமர் அவர்களுடைய படத்தைப் பல விளம்பரங்களிலே போட்டிருக்கிறார்கள். பிரதமர் மூன்று தளபதிகளுடன் கைகுலுக்கியவாறு படங்கள் போடப்பட்டன. பிரதமர் படம் வெற்றிலை, பாக்கு, சிவல் விளம்பரத்திற்கு எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் குறிப்பிட்ட விளம்பரத்தைக் கண்டித்து எழுதும் குழுதம், ஆனந்த விகடன் போன்ற பத்திரிகைகளில் சிவல் விளம்பரத்திற்காக பிரதமர் படம் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. சிவல் விளம்பரத்திற்காக வரலாம், ஆனந்த விகடன் பத்திரிகையில் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் படமும் இந்திரா காந்தி அவர்கள் படமும் (ஆனந்த விகடன் பத்திரிகையைக் காட்டி) வரலாம், இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் காப்பிகள் விற்கின்ற பத்திரிகைகளில் வரலாம், காமராஜர் படத்தையும் இந்திரா காந்தி படத்தையும் போட்டு “இருவரும் இணைவது எப்போது” என்று ஆபாசமாகப் போடும் போஸ்டர்கள் வரலாம். ஆனால் முதலமைச்சர் படத்தையும் பிரதமர் படத்தையும் வெளியிட்டு பாதுகாப்பு நிதிக்குப் பணம் திரட்டுவதில் என்ன தவறு என்று தெரியவில்லை. தவறாக பிரதமர் காரியாலயத்திற்குச் சொல்லப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு பதில் தெரிவித்தாகிவிட்டது. அதற்கு மேல் அப்படிப்பட்ட போஸ்டர்களும் போடவேண்டாம் என்று சொல்லப்பட்டு விட்டது. நாங்கள் பிரதமர் இந்திரா காந்தியை சகோதர உணர்ச்சியோடும், தாய்ப் பாசத்தோடும், இந்தியாவை ஆளுகின்ற பெண்ணுக்கு எவ்வளவு கௌரவம் அளிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு கௌரவத்தையும் அளித்துக் கொண்டு வருகின்றோம். மூன்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எந்த எந்த அளவுக்கு விளம்பரம் செய்தார்கள், முதலமைச்சரைச் சந்திக்க இந்திரா காந்தி நள்ளிரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு வருவானேன் என்ற வெட்சுங்கெட்ட பேச்சை வெளியிட்ட பத்திரிகைகளும் தான் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன. அப்பொழுதெல்லாம் ஹாண்டே அவர்கள் அலறித் துடிக்கவில்லை. இப்பொழுது ஏன் ஆத்திரம் வருகிறது என்று தெரியவில்லை.

DR. H. V. HANDE : The misfortune is that the Hon. Chief Minister has tried to give a peroration but that is completely beside the point. My point is that the poster was taken when he was P.W.D. Minister and not when he was Chief Minister.

[1972 சனவரி 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன். அவர்கள் ஒரு கட்சியினுடைய பொறுப்பான தலைவராக இருக்கிறார்கள். நான் அவர்கள் இங்கே பேசியதைக் கவனிக்கிற வகையிலே, பத்திரிகையிலே இந்த அளவுக்கு வருமானால் அது சட்டசபையின் தரத்திற்கு பெருமையானதல்ல. முதலமைச்சர் அவர்களுடைய படம் வருவது தப்பு என்று நீங்கள் சொன்னால் அதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம். சட்ட மன்றத்தின் தலைவர் என்ற முறையிலே நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒரு உறுப்பினர் பேசும்பொழுது ரெப்படிஷன் ஆப் டிடியல் ஆர்க்யுமென்ட்ஸ், நிறுத்தாமல் தொடர்ந்து இருக்குமானால்—நான் முதலிலே தடுக்கக்கூடாது என்றுதான் இருந்தேன், ஆனால் நீங்கள் மறுபடியும் மறுபடியும் திரும்பத் திரும்ப அதைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்—முறையை விட்டு பேச்சுக்கள் இருக்குமானால் அவற்றை நிறுத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பொறுப்பு வாய்ந்த பெரிய கட்சியினுடைய தலைவர். முதலமைச்சர் அவர்கள் மாநில சுயாட்சி எங்களுடைய கொள்கை என்று சொன்னார்கள், ஒற்றுமையிலே நம்பிக்கை இல்லை என்று நீங்கள் திரும்பத் திரும்ப சொன்னீர்கள்.

DR. H. V. HANDE : Are you defending the Government? Are you a Minister? The Hon. Chief Minister is here to defend.

MR. SPEAKER : I ask Dr. Hande to resume his seat.

நான் கூறியதற்குப் பிறகு அவர்கள் ஏதாவது கருத்துத் தெரிவிக்க வேண்டுமானால் எடுத்துச் சொல்லலாம். நான்தான் டிபன்ட் பண்ணவேண்டுமென்ற பரிதாபகரமான நிலையில் இந்த அரசு இல்லை. சட்ட சபையை டிபன்ட் பண்ணுவதற்குத்தான் சட்ட மன்றத் தலைவர், அரசை டிபன்ட் பண்ணக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலையில் சபாநாயகரும் இல்லை. இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபொழுது சில வரம்பு முறைகள் உண்டு. அவைகள் நல்ல முறையில் இந்த மன்றத்திலே கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. நம்முடைய சட்ட மன்றத்தின் விதிகள் தெளிவாக இருக்கின்றன :

The Speaker shall have all powers necessary for the purpose of enforcing the rules and preventing disorder.

டிஸ்-ஆர்டர் வருகிறபோது, டிஸ்-ஆர்டர் வருகிற மாதிரியான நிலையில்—உங்களுடைய அரை மணி நேரப் பேச்சு டிஸ்-ஆர்டர் வருகிற அமைப்பிலே இருப்பதால்—நான் தலையிட்டுச் சொன்னேன். அதை தாங்கள் பேரவைத் தலைமையை ரிப்ளக்ட் பண்ணுகிற மாதிரி சொல்வது சரியல்ல.

The Speaker, after having called the attention of the House to the conduct of a Member who persists in irrelevance or in tedious

1972 சனவரி 29]

[Mr. Speaker]

repetition either of his own arguments or of the arguments used by other Members in debate or is speaking for the purpose of obstructing business, may direct him to discontinue his speech.

என்ற இந்த விதிமுறையின் கீழ்தான்—அறிவுறுத்துவதற்கு நான் ஞாபேதேசியல்ல—இந்த மன்றத்தினுடைய பொறுப்பு எனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமையில் இரேலவன்ட் ஆகப் பேசினால் அல்லது டீடியஸ் ரெப்படிஷன் ஆகப் பேசினால்—முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒருமைப்பாட்டிலே நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு நீங்கள் திரும்பத் திரும்ப அங்கே போட்டிருக்கிறது இங்கே போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்ன நிலைமையில்—தலைவர் என்ன சொல்லவேண்டுமோ அந்த முறையிலே தான் நான் சொல்கிறேன். பிரதமர் என்ன சொன்னார்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதைப் பற்றியல்ல எனது கவலை. என் கவலையெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் பேசப்படும் பேச்சு இரேலவன்ட் ஆக, டீடியஸ் ரெப்படிஷன் ஆக இருக்கக் கூடாது என்பதைப் பற்றித்தான். “நீங்கள் அரசைப் பாதுகாக்கப் போகிறீர்களா?” என்பதையெல்லாம் வெளியிலே பேசிக்கொள்ளலாம். உங்களுக்கும் ஒரு கட்சி இருக்கிறது. எனக்கும் ஒரு கட்சி இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மன்றத்திலே எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரத்தின்கீழ் இரேலவன்ட் பேச்சுகளை, டீடியஸ் ரெப்படிஷன் ஆக இருக்கும் பேச்சுகளை அனுமதிக்காத முறையில் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் சொன்னேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்த மன்றத்தினுடைய ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் பேரவைத் தலைவருடைய தீர்ப்பு இது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I now come to another point. That is also important. It is with regard to 'Annamalai incidents'. This particular thing must have been finished long ago. Government appointed a Commission and before the report of the Commission was finally published, the press had some inside knowledge about the contents of the report and extracts from that report appeared in several sections of the Press. I demand on the floor of the House why this Government had allowed this to happen.

MR. SPEAKER : You must finish, Dr. Hande, within five minutes.

DR. H. V. HANDE : Most of my time had been taken up by others.

MR. SPEAKER : I am counting.

நீங்கள் 22-வது நிமிடத்தில் முடித்திருக்க வேண்டும் இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துவிடவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : I will finish within five minutes. I would have been happy if the Annamalai university Commission's report had been placed on the table of the House. We could then

[Dr. H. V. Hande]

[1972 சனவரி 29]

have participated in a discussion on the same. I charge this Government for its failure to place the report on the table of this House in time. I shall not dilate much upon it.

I now come to another point. The Hon. Chief Minister sometime ago was going along Tiruchirappalli and inside the bridge which he had crossed, we understand a particular bomb was found. The Hon. Chief Minister said that he would have the matter investigated. I would like to know whether such investigation has been done, what did the explosives' expert say, whether he had given his report and whether action had been taken on it. My information is, that this particular thing was not an explosive at all; it was brought as a moment by a brigadier and there was not even a fuse there. The original fuse was not there and how could it have exploded? I request the Hon. Chief Minister to let us know the opinion of the expert, in his reply.

We understand that posters were again put with the Minister's photo and then the Chief Minister's photo. I have got it in my hands and I am prepared to give it to the Chief Minister. It is for him to find out properly why exactly that has taken place. Without taking the time of the House I will place these things which I have got in the hands of the Chief Minister.

The Hon. Chief Minister yesterday while replying to an adjournment motion talked about a particular section of the Press. I am not going into the details of that. But my submission is that the majority of the Press here in Tamil Nadu is actually taking the side of the Government. For instance, take the Tamil daily 'Thirina Khanthi'? How many times when we oppose the Government, it gives us proper publicity? What is said by the Chief Minister or by those in the Treasury Benches, those things are publicised, but not the opposition point of view. Even the newspapers about which the Chief Minister was angry go on publishing mostly the Chief Minister's statement. When there is an adjournment motion we raise several points, but those points of views are not publicised properly. Even if the Chief Minister has abused them, they have published that. In spite of the fact that the Chief Minister is going on attacking them, those papers do not give us any support. They do not give publicity to our points of view. This is a very serious matter.

The Chief Minister was telling in the Legislative Council some months ago about the Yellow Press. Some time ago I mentioned a statement here. Then the Hon. Chief Minister rebutted it. The whole thing was publicised in a peculiar manner. Comments were given on something that took place in the House attacking my constituency, attacking me and attacking my constituents. The paper talked about my diet. It said that Dr. Hande was eating fish, I am taking all sorts of non-vegetarian diet, people coming to me are taking that diet and I also go to them and take that diet.

1972 சனவரி 29]

[Dr. H. V. Hande]

Then again whenever tenders are called for, it has been clearly stated that tender notifications should find a place only in Tamil Arasu. But we have got a Paper belonging to the ruling party in which it is published 'Arivippu enn . . . , by the Slum Board'. So, Government publicity machinery is completely in a way subsidising this sort of papers. I wish I were given a little more time. I can place all the records before the Chief Minister.

My charge is this. The administration that is going on in this 'Thalaimai cheyalaham' has properly become out and out the administration of the party. The papers are publicising out and out the Government's policy alone and they do not publicise even a fraction of what I was trying to say. I can pass on papers of this type. I can go on giving extracts.

Then again, I would like the Hon. Chief Minister to tell us as to what happened to the report about Udayakumar incident. We were told that the body that was found belonged to Udayakumar. I have not got the report. I have got only the report of the report. I am at a disadvantage. The Chief Minister knows the report. I do not know the report except what has been stated in the Press. Nine months ago this has happened. On the floor of the House the Chief Minister has given some details. Arguments have been advanced in this House to prove or to disprove that it was the body of Udayakumar. I have got extracts of two speeches, dated 29th July and then again 26th July where step by step in an argumentative manner the Chief Minister has argued that this particular thing is like this, that it is not Udayakumar's body.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உதயகுமார் பாடி அல்ல என்று உறுதியாக நான் தெரிவித்திருக்கிறேன்? அவருடைய தகப் பஞரால் அடையாளம் காண முடியவில்லை என்றுதான் சொல்லி யிருக்கிறேனே தவிர, இவைகளுக்கெல்லாம் சேர்த்துத்தான் நீதி விசாரணை என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறேனே தவிர, அது உதய குமார் அல்ல என்று நான் எங்கேயாவது சொன்னேன்? அப்படி யிருந்தால் எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Did I now say that the Chief Minister has said that it is not Udayakumar's body? I said persistently he has been arguing to give an indication that it is not Udayakumar's body. That is my charge.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உதயகுமாருடைய தகப்பனர் என்று சொல்லப்படுபவர், அவரே எழுதிய கடிதம் நான் அதை ஐ.ஜி. அவர்களுக்கு அனுப்பினேன். மகன் என்பதாகத் தெரியவில்லை. மகன் எங்கேயோ காணாமற் போயிருக்க வேண்டுமென்று கலெக்டருக்குக் கடிதம் எழுதி நகலை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 29]

எனக்கு அனுப்பி இருந்தார். அதை நான் ஐ.ஜிக்கு அனுப்பினேன். அதைத்தான் பொதுக் கூட்டங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். நிருபர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தச் சட்ட சபையிலும் அவருடைய தகப்பனாரும், மைத்துனரும் அடையாளம் தெரியவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர அது உதயகுமாருடைய சடலம் அல்ல என்று நான் கூறவில்லை. ஆனால் தங்கள் பேச்சைப் பாதியில் நிறுத்துவதால். நான் சொன்னதைப் போலவும், நிதி விசாரணையின் முடிவுக்குப் பிறகு மாறாக இருப்பது போலவும் வெளியிலே இருப்பவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொள்ள ஆதரவாயிருக்கும் என்பதால்தான் இதை நான் சொன்னேன்.

DR. H. V. HANDE : In this House argument was advanced to give an indication that it was not Udayakumar's body. Finally he left it to the 'Needle vijaranai'. But papers had published from their own sources—they have their sources of finding out things—Now we find the papers are correct.

A glowing tribute was paid to the Governor's address. Naturally, you have to do that. If I had been given a little more time, I would have explained everything and I have got a lot of facts. Any way I will reserve them for the Budget Session. In conclusion I say that the Governor's Address should be summarily rejected and our amendments must be taken up.

திரு. ஏ. ஆர். மாரி முத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்தச் சபையிலே அமைதியான முறையிலே என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்க இருக்கின்றேன். கவர்னர் அவர்கள் இங்கு கொடுத்த உரையிலே பல முக்கியமான விஷயங்கள் பற்றிச் சரியான முறையிலே அணுகவில்லை என்ற நிலையிலே நான் இந்த உரையைப் பார்க்கின்றேன். இங்கு பல முக்கியமான விஷயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் நாட்டினுடைய எதிர்காலத்தை, அதிகப்படியான உற்பத்தியைப் பெருக்க, எல்லோருக்கும் வேலை கொடுத்து, வறுமையைப் போக்கும் முறையிலே, வறுமை போக வேண்டும், சமதர்மத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற சபதத்தைக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலே அதற்காக அடிப்படையாகச் செய்ய வேண்டிய பல காரியங்களைக் கடந்த பல்லாண்டுகளாகச் செய்யாமல் விட்டிருக்கிறோம். இனியும் செய்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவில்லையே என்ற கருத்தை நான் இங்கு சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக சமுதாயத்திலே உற்பத்தி பெருகினால் ஒழிய வறுமையைப் போக்க முடியாது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்வோம். இந்தக் கருத்தை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். நாட்டிலே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு எந்த வகையான காரியங்களை நாம் அடிப்படையாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதிலே முதலிலே கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். அப்படி உற்பத்தியாகும் பொருள்களை, உற்பத்தியாகிற செல்வத்தை

1972 சனவரி 29] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சமமான முறையிலே சமுதாயத்திலே கீழ்த்தட்டிலேயிருக்கும் பாடுபடுபவர்களுக்கு, அவர்களது வறுமை போகும் அளவிலே விநியோகம் செய்யும் வகையில் நாம் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

ஆக மேலெழுந்தவாரியாக கடந்த பல்லாண்டுகளாக நாம் பல காரியங்களைச் செய்திருந்தாலும் கூட, அப்படி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சமுதாயத்திலே அறவே வறுமையைப் போக்குதற்கான வகையைச் செய்யவில்லை என்ற நிலையைத்தான் இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். அதற்கு அடிப்படையான காரணம் அதற்குத் தக்க ஸ்தாபன அமைப்பு கிடையாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

கடந்த அரசாங்கமும் சரி, இப்போது இருக்கின்ற அரசாங்கமும் சரி, அதிகாரிகளைக் கொண்டே நாட்டிலே பெரும் பலனைச் செய்து விட முடியும் என்று கருதினால் அது தவறு. கடந்த அரசாங்கத்திலே போட்ட பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே எவ்வளவோ பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்தும் நாட்டிலே அதற்கேற்ற பலனைக் காணவில்லை. இன்றைக்கும் நாம் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வறுமையை ஒழிக்கவும், உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் செலவழிக்கிறோம் என்றாலும் கூட, அதற்கேற்ற பலனைச் சமுதாயத்திலே காணமுடியவில்லை என்று சொல்லும் போது இதிலே ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்பது பற்றி அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நம்முடைய நாட்டிலே கிராமப் பகுதிகளில்தான் பெரும்பகுதி மக்கள் கொண்டதாக இருக்கும் காரணத்தால், இன்றைக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக விவசாயம் இருக்கும் காரணத்தால் விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொண்ட மக்களின் வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சரியான முறையில் கவனிக்க வேண்டும். ரூபாயை ஒதுக்கிவிட்டால் மட்டும் போதாது. நிதி வசதிகளைச் செய்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதிவசதிகள் சரியான முறையில் பயன் படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதைக் கவனிக்க அமைப்பு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

அதற்காக நான் பல தடவைகள் இந்தச் சபையில் வற்புறுத்திக் கூறி வந்திருக்கிறேன். திட்டங்கள் வகுக்கப்படும்போது அந்த திட்டங்கள் கிராம மட்டத்தில் வகுக்கப்பட வேண்டும். கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் தாங்களாகக் கூடி, தங்களுக்கு இன்னின்ன வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய அளவில் அந்தத் திட்டம் வகுக்கப்படுமானால் அந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களைத் தாங்களே மேற்கொண்டு செய்கின்ற அளவுக்கு வகுக்கப்பட்டதாக இருக்கும்.

இப்போது நாம் பஞ்சாயத்து ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்,

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1972 சனவரி 29]

அந்தப் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் எந்த அளவில் கிராமங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உதவியாக இருந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்றபோது—நான் இப்படிச் குறிப்பிடுவதால் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் அறவே பயன்படவில்லை என்று கருதுவதாக எண்ணிவிடக் கூடாது—பஞ்சாயத்தை எதற்காக அமைத்தோமோ, எந்த லட்சியத்திற்காக அமைத்தோமோ அந்த அளவுக்குப் பலனைத் தரவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

ஓட்டுப் போட்டதோடு தங்களுடைய கடமை தீர்ந்துவிட்டதாக கிராம மக்கள் கருதுகிறார்கள். ஓட்டை வாங்கிக் கொண்டு சபை அமைத்த உடனே தாங்கள் எப்படி இந்தப் பஞ்சாயத்தை நடத்துவது, மக்களை எப்படி அணைத்துக் கொண்டு போவது என்பதற்கான வழிவகைகள் சட்டத்தில் இல்லாத காரணத்தால், பல பஞ்சாயத்துக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்ய முடியவில்லை.

பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் என்று வந்தவுடன் இரண்டு பிளவுகள் கிராமங்களில் ஏற்பட்டு. அந்தப் பிளவுகளைத் தீர்க்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஒருவருக்கொருவர் வம்பு செய்து கொண்டிருக்கும் நிலைமையில் கிராம வளர்ச்சித்தான காரியங்களில் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே, பஞ்சாயத்துச் சட்டங்களில் சில திருத்தங்களை அடிப்படையாகச் செய்ய வேண்டும். ஓட்டுப் போட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து ஒரு எக்சிச்யூட்டிவ் பாடி என்று கருதி, ஓட்டுப் போட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களை கவுன்சிலாகக் கொண்டு வருஷத்திற்கு மூன்று அல்லது நான்கு தடவை மக்கள் அவையைக் கூட்டி, அவர்கள் பட்ஜெட்டை அப்ரூவ் செய்வதாகச் செய்தால் மக்களுக்கும் பஞ்சாயத்துக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டுவிடும். அதை ஏற்படுத்தி விட்டால் பஞ்சாயத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள மக்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு, மக்கள் பஞ்சாயத்தைப் பார்த்து இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல ஒரு வாய்ப்பு எல்லாம் ஏற்பட அடிப்படையாக அமையும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், பஞ்சாயத்துக்குச் சில அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் மாநில அரசையும், அங்கிருந்து பணம் வரவேண்டுமென்ற நிலைமையையும் மாற்றி அவர்களுக்கே அதிகாரம் கொடுத்து, தங்களுடைய வருவாயைத் தாங்களாகவே பெருக்கிக் கொள்ள இன்னும் பல வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இன்றுள்ள நிலை என்னவென்றால் ரோட்டிலே ஒரு மண் அரிப்பு ஏற்படுமானால் போகின்ற மக்கள் அதிலே நான்கு பெட்டி மண்ணை எடுத்துக்கூடப் போட முடியாத அளவுக்கு பொறுப்பற்ற நிலை சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை போக்கப்பட வேண்டும். இந்த நிலை போக்கப் படுவதற்கு அனுசரணையாக கிராமங்களில் இருக்கின்ற வயது

1972 சனவரி 29] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வந்த மக்கள் எல்லோரும் மாதத்தில் ஒரு நாள் கட்டாயமாக சமுதாய வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கூறுவதற்கான அதிகாரம் பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கப் படுமானால் பெரும்பாலான பிரச்சினைகள் தீரும். நிதிவசதிக்குறைவை ஈடுகட்டக் கூட நிச்சயமாக அது பயன்படும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

கொஞ்சம் டைம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : என் லிடம் பேசப் பெயர் கொடுத்த உறுப்பினர்களுடைய நீண்ட 'லிஸ்ட்' இருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் கொஞ்சம் டைம் கொடுங்கள்.

ஆகவே, பஞ்சாயத்தில் அடிப்படை மாற்றங்களைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், கிராமப்புறங்களில் இன்றைக்கு விவசாய சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகள் சாதாரண மக்களுடைய நிலையில் போய்ச் சேரவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நம்முடைய அதிகாரிகள், நமது விவசாயத் துறை நிபுணர்கள் சிறந்த முறையிலே பணியாற்றி பல அரிய கண்டுபிடிப்புகளை எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக இன்றைக்கு நாட்டிலே நாம் விவசாயப் பொருள் அபிவிருத்தியைக் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இதற்காக நாம் செலவழித்த பணம், அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி இவைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சியை ஒத்துப் பார்த்தால் போதியதாக இல்லை. வளர்ச்சி அதற்கேற்றபடி இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இந்த ஆண்டு 73 லட்சம் டன் அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று கூறும்போது மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆனால் இதற்காக நாம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி, செலவழித்த பணம் ஆகியவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், கிராமங்களில் சரியான ஸ்தாபன அமைப்பின் மூலம் செய்திருந்தால் அந்த உற்பத்தி அளவு 100 லட்சம் டனாக இருந்திருக்க வேண்டும். மக்களுக்குச் சரியான முறையில் எடுத்துச் சொல்லி, நல்ல முறையில் கொடுக்கும் வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான அமைப்பு முறை இல்லை.

ஆகவே, நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்வது—ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு இளைஞர் அணி அமைக்கப்பட வேண்டும். 18 வயதுக்கு மேல் 30 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் கட்டாயமாக இளைஞர் அணியில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அந்தந்தக் கிராமங்களில் முற்போக்கு காரியங்களைச் செய்ய, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய, தொழிற் துறையில் அபிவிருத்தி செய்ய அவர்கள்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1972 சனவரி 29]

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் தொடர்பு கொண்டு அந்தந்தக் குடும்பத்தின் நிலைமைகளை அறிந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க, ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். செய்ய முடியவில்லை என்றால், வெறும் அதிகாரிகளைக் கொண்டு அந்தக் காரியங்களைச் செய்வது என்பது சாத்தியமில்லை.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மாவட்ட ஆட்சியாளரே பெருமூயற்சி எடுத்துக்கொண்டு கிராமங்கள்தோறும் கூட்டம் போட்டு திட்டங்களைப்பற்றிப் பிரசாரம் செய்தார்கள். எவ்வளவு பேர் அதை அறிந்து கொண்டு செய்தார்கள் என்று பார்க்கும்போது ஒரு சிலர்தான் இருக்க முடியுமே தவிர, எல்லோரும் அதைப் புரிந்து கொண்டு செய்தார்கள் என்று கூறமுடியாது. எவ்வளவு பேர் இதை எல்லாம் புரிந்து கொண்டு விவசாயம் செய்தார்கள்? ஒரு விவசாயி ஒரு ஏக்கர் கடலை போடுவதற்கு ஒரு மூட்டை பொட்டாஷ் போட்டான் என்றால் அது தேவையே இல்லை. 30 கிலோதான் போட வேண்டும். 100 கிலோ பொட்டாஷ் போட்டால் அது வீணாகும். எந்த அளவுக்குப் போட வேண்டுமென்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் போடுவதன் மூலம் எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தயவு செய்து கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த நிலையை மாற்ற அடிமட்டத்தில் இருந்து வேலை செய்வோமானால், புரட்சிகரமான முறையில் சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த, வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த, உற்பத்திப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்த வசதி செய்தவர்களாவோம். இப்படி கிராம மட்டத்தில் காரியங்களைச் செய்யவில்லையென்றால், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தாலும், உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் பெருமளவுக்குக் கீழ்நிலையில் இருக்கின்ற மக்களுக்குப் பயன் ஏற்பட்டுவிட முடியாது. இந்தச் சட்டங்களின் மூலம் பெருமளவுக்கு நிலங்கள் அரசுக்குக் கிடைக்கவில்லை. சட்டத்தில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள பெருநிலம் படைத்தவர்கள் என்னென்ன தவறுகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் செய்து காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கிற குத்தகைதாரர்கள் என்ற நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று பல்லாண்டுக் காலமாக வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். குத்தகைதாரர்கள் என்ற நிலையை மாற்றி அவர்களை நிலத்திற்கு உடைமையாளர்களாக மாற்ற வேண்டும். அப்படி ஆக்கினாலொழிய குத்தகை நிலங்களில் சாகுபடி பெருக முடியாது. தர்ம ஸ்தாபன நிலங்களில் கூட குத்தகை சாகுபடி செய்தால் அந்த நிலங்களையும் முதலில் எடுத்து சாகுபடிதாருக்கு உரிமை செய்ய வேண்டும்.

நான் ஆய்ந்து பார்த்த வரையில், ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டு ஏக்கர் நிலம் இருந்தால்—இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை உச்சவரம்பாக வையுங்கள் என்று நான் கூறுவதாக எண்ண வேண்டாம்—மாதத்திற்கு 250 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்க வழி செய்து கொள்ள

1972 சனவரி 29] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

முடியும். ஆனால் இன்று இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் வைத் திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் கடன்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலையிலே தான் இருக்கிறார்கள். தமிழக விவசாயிகளுக்கு உதவிகள் இல்லையா, வசதிகள் இல்லையா என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது ஒன்று எனக்குத் தெளிவாகப்படுகிறது. அவனுடைய நிலங்கள் எல்லாம் துண்டு துண்டாக இருக்கின்றன. அதனால் விவசாயிகள் போதிய கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. பல்லாண்டு காலமாக, 'கன்சாலிடேஷன் ஆப் லேண்ட் ஹோல்டிங்ஸ்' செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சபையில் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அந்தக் கருத்தை பலமுறை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். சட்டபூர்வமாக அதை ஆக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். அரசாங்கம் அதைப்பற்றி கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறது. உடனடியாகச் சட்டம் கொண்டுவருவதில் கஷ்டங்கள் இருந்தபோதிலும், தற்போது தீவிரமான பிரசாரத்தின் மூலமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். மக்கள் மனதில் ஒரு மனமாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பெரும் புரட்சிகரமான காரியத்தைச் செய்தாக வேண்டும். இருக்கும் உற்பத்தியை விட பல மடங்கு உற்பத்தியை நாம் காண முடியும். அதற்காக இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், அது சரியான முறையில் அமைக்கப்படவில்லை. கல்வித் துறை சரியான முறையில் இல்லாத காரணத்தால், படித்து விட்டு வெளியே வரும் மாணவர்கள், தாங்களாகவே தனியாக ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்து வாழ்க்கை நடத்துகிற நிலைமை இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு தார்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. இந்தப் போக்கே. இந்த நிலைமையே இன்னும் பல்லாண்டுக் காலம் இருந்தால் நாட்டின் நிலைமை என்னவாகும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து, கல்வித் துறையில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வித் துறை ஒவ்வொரு மாணவரையும் ஒரு தொழிலில் தகுதி படைத்தவனாக ஆக்கும் அளவில் கல்வியை கற்றுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பயின்று வெளியே வந்த மாணவர்கள் அனைவரும் தாங்களாகவே தொழில் நடத்தி சம்பாதிக்கின்ற தகுதியைப் பெறும் அளவுக்கு கல்வி பயிற்சி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே தூரநிரூபிதவசமாக ஏற்பட்டு இருக்கும் பரவலான ஒரு கருத்து 'உழைக்காமல் சாப்பிடுவது' என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. உழைக்க வேண்டும் உழைத்துச் சாப்பிட வேண்டுமென்ற கருத்து ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் ஏற்பட வேண்டும். இந்தக் கருத்தை நாம் சமுதாயத்தில் உருவாக்க வேண்டும். இன்றைக்கும் நாம் பார்க்கிறோம், சிலர் தங்களுடைய

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1972 சனவரி 29]

சொத்துக்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவே சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை மாற வேண்டும். எல்லோரும் உழைப்பதற்கான சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும். எல்லோரும் உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொடுத்தால் தான், நாம் சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த சாத்தியமாகும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

தாலியங்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது இதை முக்கியமாகக் கருத்தில் கொண்டு அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். நாம் வருஷாவருஷம் தாலிய உற்பத்தியைப் பெருக்கி வருகிறோம். ஆனால், விலைவாசியும் ஏறிக் கொண்டேபோகிறது. உற்பத்தி பெருகியிருப்பதால் நியாயமான விலையில் மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க வேண்டும். ஆனால், அப்படிச் சிதைப்பது இல்லை. இதிலே எங்கே கோளாறு இருக்கிறது? அதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் ஒன்று நாம் கொடுக்கிற புள்ளிவிவரங்கள் தவறாக இருக்க வேண்டும் அல்லது உற்பத்திப் பெருக்கம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். உற்பத்திப் பெருகியிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். உற்பத்தி பெருகியிருக்கும்போது ஏன் விலை யேறியிருக்கிறது? நம்மையறியாமல் எங்கேயோ வெளியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க முடியவில்லை, குறைக்க முடிய வில்லை. இந்த நிலைமை ஏன் என்றால், அரசாங்கத்தின் உணவுக் கொள்கை தவறானது என்பது என்னுடைய கருத்து. சென்ற ஆண்டு அறுவடை காலத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ரூபாய் 30 என்று விற்பனை நெல், பிறகு ரூபாய் 40 என்று விலையேறிவிட்டது. இதற்குக்காரணம் அரசாங்கத்தில் சரியான உணவுக்கொள்கை இல்லாததான். சரியான உணவுக் கொள்கை உண்டாகாத காரணத்தால் தான் இன்றைக்கு உணவுப்பொருள்களின் விலை இப்படி ஏறியும் இறங்கியும் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையைத் தவிர்க்க தனியார் நடத்தும் உணவு வியாபாரத்தை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த முன்வர வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் கூட இதுபற்றி பேசப்பட்டது. அரசாங்கமே உணவு தானிய வர்த்தகத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று பரிசீலிக்கப் பட்டது. ஆனால் அது அப்புறம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. இப்போதாவது அரசாங்கம் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அரசாங்கம் அந்த வர்த்தகத்தை ஏற்று நடத்துமானால் அன்றாடம் உழைக்கும் மக்களுக்கு கூலிக்கு வேலைசெய்யும் மக்களுக்கு குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கும் நிலை ஏற்படும். இல்லையென்றால் நடு நிலையில் இருப்பவர்கள்—உழைப்பவர்களுக்கு இல்லாமல், வாங்குகிற மக்களுக்கும் இல்லாமல்—வியாபாரிகள் எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். இந்த நிலைமையை நீடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

1972 சனவரி 29] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இந்த உணவுப் பிரச்சினைக்கு சரியானதொரு பரிகாரம் தேட அரசாங்கம் சரியான முறையில் சித்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருந்ததை கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். கேட்டபிறகு உடனே கீழே வரவேண்டுமென்று ஓடிவந்தேன். குறுவை சமயத்தில் நாம் எறகக் காலத்திலும் லெவி போட்டது கிடையாது. இந்த அரசாங்கம் நிரந்தமான ஒரு உணவுக்கொள்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. குறுவை சமயத்தில் மழை பெய்வது வழக்கம். இந்த ஆண்டு குறுவை சமயத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மழை பெய்யவில்லை. மழை இல்லாத காரணத்தால் நெல் நல்ல விலைக்கு விற்பிருக்கிறது. நல்ல விலை விற்பதால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூட என்னிடத்தில் தஞ்சை மாவட்டச் சற்றுப்பயணத்தின்போது சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு நெல் நல்ல விலைக்கு விற்பது அதிகமான வருமானம் வந்திருக்கிறது என்று. உழவர்கள் மகிழ்ச்சியில் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் மிகவும் பெரிய குறை என்னவென்றால், தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் எதிர்பார்ப்பது என்னவென்றால், நெல் விலை குறைந்து விட்டால், அரசாங்கமே உயர்ந்த விலை கொடுத்து அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் அதிகமாகிவிட்டதால். அரசாங்கம் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டும், இந்த இரண்டையும் அவர்கள் அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறுவை காலத்தில் லெவியை எடுத்து விடுவது வழக்கம். அந்த முறைபிடிதான் தஞ்சை மாவட்டத்தில் லெவியை எடுத்தோம். நானும், முதலமைச்சர் அவர்களும் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குச் சென்று இருந்தபோது, அங்கே உள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் கலந்துகொண்டோம். இந்த முடிவினை எடுத்தோம். மீண்டும் விலையேறிவிட்டது. விவசாயிகளும் நல்ல பலனைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி கிடைத்ததற்குப் பின்னால், மீண்டும் சம்பா அறுவடைக்கு முன்பாக லெவி போட்டோம். இப்படி லெவி போடுவது வழக்கம். இது எப்போதும் செய்கிற நடைமுறை கொள்கைதான். இதில் மாற்றம் ஒன்றும் இல்லை. உணவுக் கொள்கையில் இந்த அரசு ஒரு சரியான கொள்கையைத்தான் வைத்து இருக்கிறது. தவறுதலாக செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவு தானிய வர்த்தகத்தை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உணவு தானியம் முழுவதையுமே அரசாங்கம் நடத்துவதில் உள்ள சிக்கல் என்னவென்றால், நாட்டிலே உற்பத்தியாகிற அவ்வளவு நெல்லையும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து, அரசாங்கமே அவற்றை அரைத்து அரிசியாக்கி, மக்கள்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 சனவரி 29]

எல்லோருக்கும் கொடுக்கும் முழுப் பொறுப்பையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பொருள்படத்தான் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அது சாத்தியமா என்பதையோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். உழவர்கள் அவர்கள் பயிரிடுகிற அவ்வளவு நெல்லையும் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டு, அரசாங்கம் கொடுக்கிற அரிசியைத்தான் வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டுமென்று கட்டாயம் செய்தால் அவர்கள் அதை விரும்புவார்களா? மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாரிமுத்து அவர்களே அதற்கு இணங்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த முறை முடியாத காரியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விலை உயர்கிற நேரத்தில் அரசாங்கம் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக குறைந்த விலையில் நியாயவிலைக்கடை மூலமாக—அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையில்—அரிசி கொடுக்கிறது. மொத்த வியாபாரத்தையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது முறையல்ல. அது அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கொள்கையும் அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் சொல்லிக் கொண்டிருந்த கருத்து விலை நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு சமயத்தில் உற்பத்தி அதிகமாகி வருகிறபோது, விலை குறைகிறது. பிறகு சில நாட்கள் கழித்து விலை ஒழுங்காக இருக்கும் சூழ்நிலை வர வேண்டும். சாதாரண மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில், நியாயமான விலையில் அரிசி கிடைக்கவேண்டும். நியாயமான விலை விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்தே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. அரசாங்கம், சொந்த உபயோகத்திற்குப் போக உபரியாக வியாபாரத்திற்கு வரும் உணவு தானியத்தைத்தான் அந்த வர்த்தகத்தைத்தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினேன். நான் ஒரு கருத்து சொல்கிறேன். இப்போது அரிசி ரூ. 1.20 பைசா ஒரு லிட்டர் விற்கிறது. சாதாரண மக்கள் இந்த விலை கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிட்டு வாழ்க்கை நடத்த முடியுமா என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய வாழ்க்கை இன்னும் அடித்தளத்திற்குப் போய்விடக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வந்த உறுப்பினர் ஒரு லிட்டர் 1.20 பைசா விற்கிறது என்று சொல்வது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் நிலைமை, ஒரு லிட்டர் 85 பைசா தான் விற்கிறது. இது அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுடைய மாவட்டத்தில் இப்படி விலை குறைந்து விற்பதால் விவசாயிகள் அதை வாங்கிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இந்த நிலைமை என்றில்லை. வழக்க

1972 சனவரி 29] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மாகவே கோவை மாவட்டத்தில் எப்போது விலை அதிகமாக இருக்கும். அங்கே உடுமலைப்பேட்டையில் ஒரு லிட்டர் 85 பைசா தான் விற்கிறது என்று நேற்றையதினம் சென்று வந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் சாதிக்க பாட்சா அவர்கள் அரசுக்கு எழுத்து மூலமே எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உடுமலைப்பேட்டையில் 85 பைசா விற்கும்போது, தஞ்சையில் 85 பைசா என்று விற்கும் போது, இப்படி ஏதோ விலையேறிவிட்டது மாதிரி சொல்வது சரியல்ல. சம்பா அறுவடைக்குப் பிறகு விலை குறைந்து கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில், போன மாதம் இருந்த நிலைமையை வைத்துக் கொண்டு பேச மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தயவுசெய்து நான் மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இன்றைக்கும் தஞ்சையில் 90 காசுக்கு விற்கிறது. ஆனாலும், ரூ. 1.20-க்கு விற்ப்பிருக்கிறது. இந்த வருஷத்தில், ரூ. 1.20-க்கு தஞ்சையிலேயே விற்ப்பிருக்கிறது. நானே நேரிடையாகப் பார்த்திருக்கிறேன். நான் சொல்வதெல்லாம், நிரந்தரமான விலையை நிர்ணயம் செய்து, லிட்டர் 75 காசுக்காவது கொடுக்கும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், சாதாரண மக்களுக்கும், சிறப்பத்தியாளர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்க வழி ஏற்படும்.

நகர்புறச் சொத்துக்களுக்கு உச்சவரம்பு சட்டுவது பற்றி இதில் சொல்லவில்லை. அதற்கு வேகமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைக்கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு, மாண்புமிகு திரு. கந்தப்பன் கொண்டு வந்திருக்கும் நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை நேஞ்சார, மனமார வரவேற்கிறேன். இந்த உரைக்கு நான் இரட்டிப்பு நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முதலாவதாக காந்தியார் பிறந்த மண்ணிலே பிறந்த ஆளுநர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் இந்த மண்ணிலே தென்னாட்டு காந்தி அறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாட்டிற்கு வந்தார்கள். அவர்கள் வந்தவுடன் தமிழிலே பேசவேன் என்று சொல்லி தமிழர்களுடைய நெஞ்சையெல்லாம் கவர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த உரையிலே அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, நம் மாநிலம் எதிர்காலத்தில் தாத்திலே உயரவேண்டும் என்றால், அடிப்படியான உரிமைகளை மைய அரசு செய்தாக வேண்டும் என்று கோட்டிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு காரணங்களுக்காகவும் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கிறேன்.

அவர்கள் தன் உரையிலே இரண்டு போராட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்று, எல்லையிலே யாகியாகான் நடத்திய போராட்டம். மற்றொன்று, ஆளுங்கட்சிக்கு தொல்லை கொடுக்க

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 சனவரி 29]

வேண்டும் என்று சென்னையிலே நடத்தப்பட்ட போராட்டம், இந்த இரண்டையும் குறிப்பிட்டு, ஆளுநர் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், எல்லைப்போர் குறுகிய காலத்தில் நிறைவு பெற்று, அந்த நேரத்தில் நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டிருந்தோம் என்பதற்காக தன் நன்றி உணர்ச்சியை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்து, தமிழ் நாடு இந்தத் துறையில் எப்படியெல்லாம் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது என்பதை அகில இந்தியாவும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. மினம்பாக்கத்தில் டாக்டர் கலைஞர் வந்திறங்கியவுடன், ஆயிரம் ஆயிரம் பேர்கள் மாலைகளோடு வந்திருந்த போது, அவர்கள் இவ் வரவேற்பெல்லாம் வேண்டாம். நம்முடைய முயற்சிகள் போர்முகத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னதோடு அல்லாமல், போர் நிதி திரட்ட, உடனேயே கூட்டத்தையும் கூட்டினார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், வேறு எந்த மாநிலமும் செய்யாத அளவுக்கு, சட்ட மன்றத்தில் வீர மறவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி, முதன் முதலாக நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றச் செய்தார்கள். ஆ. 10 கோடி நிதி திரட்ட வேண்டும் என்கிற சீரிய பணியிலும் தமிழ் நாடு நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பெல்லாம் போர் நடந்தது இதற்கு முன்பெல்லாம் ஆண்டு கொண்டிருந்தவர்கள் போர் வீரர்களுக்கு பின்னால் நிலம் கேட்டால், அது ரௌன்டியு இன்ஸ்பெக்டருக்குப் போய், அவரிடமிருந்து தாசில் தாருக்குப் போய், பின்பு ஆர்.டி.ஓக்குப் போய், கலெக்டருக்குப் போய் காலதாமதங்கள் ஆகி, பல் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிலம் கிடைக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய இந்த அரசாங்கம் தமிழ் நாட்டில் எந்த எந்த போர் வீரர்கள் போரில் ஈடுபட்டு உயிர் இழந்தார்கள் என்று கண்டு அவரவர்களுடைய வீடுகளுக்கு கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ., அமைச்சர்கள் எல்லாம் சென்று அந்த வீர மறவருடைய குடும்பத்தினரை நகரத்திற்குக் கொண்டு வந்து, குடும்பம் ஒன்றுக்கு ரூ. 5,000 என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் மத்தியில், ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய பட்டாக்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேடையிலேயே அறிவித்து உதவிகள் அளவப்பொழுது செய்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் ஒருவர் போரில் மாண்டார். அவருடைய துணைவியாரையும் தாயாரையும் அழைத்து, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் அவர்களுக்கு நிதி உதவியும் கொடுத்த காட்சியை ஆயிரம் ஆயிரம் பேர்கள் கண்டு களித்திருக்கிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் விட, சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன இங்கேயிருக்கின்ற அமைச்சர்களுடைய துணைவியார்கள், இன்னும் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் லட்சக்கணக்கான பொருள்களைச் சேர்த்து முதல் அமைச்சரிடம் கொடுத்து, அவற்றை இந்தியப் பிரதமருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இருக்கெல்லாம் நன்றி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அப்பொழுது இங்கே

1972 சனவரி 29] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

வந்த திரு. மோகன் குமாரமங்கலம், திரு. சி. எஸ். போன்றவர் களும் வந்தபோது நன்றி சொல்லத்தான் வருகிறார்கள் என்று எண்ணியிருந்தோம்:

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆனால் இங்கேயிருந்த குழப்பத்தை அதிகப்படுத்தும் சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்கள். இன்றைக்குக் காலையிலே கூட உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் பேசினார்கள், ஆவடி தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள், ஜெனரல் ஹாஸ்பிடலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த முதல் அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, என்னைப் போன்ற தொண்டர் என்று இருந்தாலும் சரி, எந்தத் தொழிலாளருடைய சொட்டு ரத்தமும் சிந்தினால், அதற்காக நாங்கெல்லாம் நெஞ்சார வருத்தம் தெரிவிக்கக் காத்திருக்கிறோம். நானே ஜெனரல் ஹாஸ்பிடலுக்குப் போர்ப் பார்த்தேன். தொழிலாளர்கள் படுத்திருக்கும் படுக்கைக்குப் பக்கத்திலேயே காக்கி உடைபோட்ட போலீஸ்காரரும் போலீஸ் தொழிலாளியும் படுத்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் தொழிலாளிகளைக் கற்களாலும். வேறு புலவற்றினாலும் காக்கி படுகாயப்படுத்தி இருக்கும் சூழ்நிலை அங்கேயிருந்திருக்கிறது. அந்தப் போலீஸ் தொழிலாளர்களும், தமிழ் தொழிலாளர்கள் தான். அவர்களும் அந்த மருத்துவ மனையிலேயேதான் இருக்கிறார்கள். அந்தக் காட்சியையும் பார்த்தேன். மொத்தத்தில் தொழில் அமைதி வேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள், குறிப்பாக டாக்டர் ஹான்டே போன்றவர்கள் ஆளுநர் கட்சியைத் தாக்க வேண்டும், குறை கூற வேண்டும் என்றே கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். சிறிய குறைபாடுகளையும் பெரிதுபடுத்தி அரசியல் நோக்கத்தோடு சொல்வது சரியல்ல என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் ஒன்றில்தான் ஜனநாயகம் ஒரே நிலையில் இருக்கிறது. மார்ச் மாதம் முடிந்தால், இந்தியாவின் மேப்பே மாறிவிடும். எல்லா மாநிலங்களிலும் இந்திரா காங்கிரஸ் வந்து விடும் சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அது இந்திய நாடா அல்லது இந்திரா நாடா என்று கேட்டால் கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இந்திரா நாடு என்று பெயர் மாற்றப்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஏதோ ஒரு கருவேப்பிலைக் காம்பு போல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுகிறது. அந்த ஆட்சியையும் குலைக்க வேண்டும் என்று இங்கேயிருக்கும் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றாக இணைந்து செயல்படுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட்கள் கூடச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. 1957-ல் நம்பூதிரிபாட் அரசு ஏற்பட்டபோது, அதைக் கனிழ்ச்சு அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் வன்முறையில் இறங்கினார்கள், போராட்டங்கள் நடத்தினார்கள். மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 சனவரி 29]

அது பற்றி தன்னுடைய திராவிட நாடு எட்டில் உருக்கம் உருக்கமாக எழுதினார்கள். மற்ற கழகத் தலைவர்களும் மேடைகளில் பேசினார்கள். இந்தியாவில் ஒரு மாநிலத்தில் இப்படிப்பட்ட அரசு இருப்பதைக் கவிழ்க்க செயல்படுவது துரோகம் செய்வது என்றும், ஜனநாயகத்தை மாய்க்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அந்தக் கம்யூனிஸ்டுகள்தான் இன்றைக்கு சத்தியமூர்த்தி பவனில் கூடுகிறார்கள். தேனும்பேட்டை காங்கிரஸ் மைதானத்தில் தன் தளத்தை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும் போது, இவர்கள் என்ன ஜனநாயகத்தைப் பேசப் போகிறார்கள் என்று பரிதாபப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

ஆனால் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். கோளம் போல இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக் கவிழ்க்க முடியாது. இங்கே கழகத்திற்குத் தனியான பாரம்பரியம் இருக்கிறது. கிராமங்களினெல்லாம் பட்டி தொட்டிகளினெல்லாம் 17,000 கிளைகளைக் கொண்டு 15 இலட்சம் உறுப்பினர்களைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது. ஆகவே, “கொக்கென்று நினைத்தாயோ கொங்கனவா?” என்று நான் எதிர்க் கட்சிக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் ஆட்சியைக் கவிழ்த்திருக்கலாம், இந்த மாநிலத்தினைப் பொறுத்த வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தைக் கவிழ்ப்பதோ அல்லது இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கெடுதல் உண்டு பண்ணுவதோ சாதாரணமாக முடியாது என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு வேடிக்கை—இந்தத் தீர்மானத்திற்குத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிற திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இரண்டாவது திருத்தத்திலே “பொலிதிகல் இண்டர் வென்ஷன்” டிரேட் யூனியனிலே இருக்கக் கூடாது, அரசியல் தலையீடு கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதியோடந்தமாகப் பார்ப்போமானால் போர் நேரத்திலே முதலமைச்சரவர்கள் கூட்டிய கூட்டத்திலே இந்தத் தலைவர்கள் சிம்ப்பனைப் பற்றிப் பேசினார்கள். டாக்டர் நகரத்தைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய படைகள் அங்கே போர் நடத்திக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே நம்முடைய படைத் தளபதி அரோரா போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் போராடிக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே இங்கே இருந்தவர்கள் சிம்சனைப் பிடிப்பதற்குப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு பக்கத்திலே டாக்டாவைப் பிடிப்பதற்கு அங்கே, போர், சிம்சனைப் பிடிப்பதற்கு இங்கே போர். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தான் இங்கே இருந்த சூழ்நிலை.

இவற்றை நான் மறுபடியும் சொல்வது மட்டுமல்ல. முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழிற்சங்கத்தில் பொலிதிகல் இண்டர்வென்ஷன் கூடாது என்று எதிர்க் கட்சிகாரர்கள் சொன்ன கருத்தைத் தான் தெரிவித்தார்கள். தொழிற்சங்கத்திற்கு தொழிலாளர்களே தலைவர்களாக வர வேண்டுமென்ற யோசனையைத் தெரிவித்தார்கள். நான் பல தொழிற்சங்கங்களுக்குத் தலைவனாக இருந்திருக்கிறேன். நம்முடைய

1972 சனவரி 29] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்திற்கிணங்க பல தொழில் நிறுவனங்களில் இன்றைக்குத் தேர்தல்களை நடத்தி தொழிலாளர்களையே தலைவர்களாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறையை பல்லவா போக்குவரத்துக் கழகம், பாண்டியா போக்குவரத்துக் கழகம் என்று மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம். அங்கே யெல்லாம் இன்றைக்குத் தேர்தல்களை நடத்தி தொழிலாளர்களையே தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக ஆக்கியிருக்கிறோம். நாங்கள் விரும்பியிருந்தால் நாங்களே தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருந்து இருக்கலாம். மற்றவர்களும் இதே மாதிரி இணைந்து செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். இந்த ஆட்சிக்கு நீங்கள் ஒரு வார்த்தை நன்றி சொல்ல வேண்டாமா? இன்றைக்கு நம்முடைய அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, முன்பு இருந்ததை விட இப்போது சீலட்சுமி நெல் உற்பத்தி அதிகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே மூன்று பம்புசெட்டுகள் ஓடினால் அதில் ஒரு பம்பு செட் தமிழகத்திலே ஓடிக் கொண்டு இருக்கிறது. அம்மாதிரி வேளாண்மை இன்றைக்கு நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கண்டு இருக்கிறது. அதன் மூலம் உற்பத்தி பெருகுவதற்கு வேண்டிய வழி வகைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைப் பற்றிக் சுவலைப்படாமல் இன்றைக்குப் போஸ்டர்களைப் பற்றி, போஸ்டர்கள், சுவரொட்டிகள் ஆகியவற்றிற்கு எதிராக இருப்பவர்கள் இவற்றைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவரை ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே நான் கேட்டுக் கொள்ளேன். நீங்கள் எது எதற்கோ போராட்டம் என்று சொல்கிறீர்கள். சேலம் இரும்பாலைக்கான ஒரு போராட்டத்தை நடத்துங்கள். 100 கோடி ரூபாய்க்கான இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால் அதனால் நூற்றுக் கணக்கான இன்ஜினியரிங் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அதைச் சுற்றி உருவாக்கலாம். அது இன்றைக்குத் தடைப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு போராட்டம் நடத்துவதற்கு முன் வாருங்கள். தூத்துக்குடியிலே நாப்தா தொழிற்சாலை உருவாகுமானால் அதன் மூலம் நூற்றுக்கணக்கான பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலைகள் உருவாகலாம். அதற்காக ஒரு போராட்டம் துவக்க வாருங்கள். உங்களுடைய போராட்ட வீரர்கள் யார், யார் என்ற பட்டியலைக் கொடுங்கள். கோவையிலே 6 பஞ்சாலைகள் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு இந்திரா காந்தியவர்கள் ஏதேதோ காரியங்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைக் கவனிப்பதற்கு, அதற்கு வேண்டிய போராட்டம் நடத்துவதற்கு யார், யார் வர விரும்புகிறீர்கள்? அந்தப் பட்டியலைக் கொடுங்கள். இதற்கு எல்லாம் போராட்டம் நடத்தாமல் அங்கே ஆவடியில் போய் சலசலப்பு ஏற்படுத்துவது கேட் கூட்டம் போடுவது, இன்னும்

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 சனவரி 29]

சொல்லப் போனால் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருக்கிற கே. டி. கே. தங்கமணி போன்றவர்கள் போகாமல் வேறு சில பேர் போவதும் அவர்களை எதிர்த்து சில/போ பேசுவதும் இத்தகைய குழப்பங்களை உண்டாக்குவதும், தமிழ் நாட்டிற்குக் கெட்ட பெயர் உண்டாக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே காரியங்கள் செய்வதுமாக இருக்கிறீர்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் பொதுவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகள் தங்களுடைய மனமாச்சரியங்களை விட்டு விட்டு இந்த ஆட்சி செய்யின்ற நல்ல காரியங்களை எண்ணிப் பார்த்தாக வேண்டும். கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தென்னாட்டிலேயே தமிழகத்தில் தான் ஜனநாயகம் நன்கு செயல்படுகிறது. ஆந்திராவைச் சேர்ந்த பிரம்மானந்த ரெட்டிக்கு இன்றைக்குத் தேர்தலில் சீட்டு இல்லை. ககாதியாவிற்கு சீட்டு இல்லை. இவற்றை யெல்லாம் பார்த்தால் நாளைக்கு மத்தியிலே இந்திரா அரசுதான் எல்லா மாநிலங்களிலும் என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. போர் நேரத்திலே கண்ணகி. ஆதிபராசக்தி என்று போஸ்டர் போட்டவர்கள், இந்திரா காந்தியை இவர்களுக்கு ஒப்பிட்டுப் போஸ்டர் போட்டவர்கள் இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பற்றிப் போட்ட போஸ்டரைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அந்தப் போஸ்டரைப் பற்றி அன்றைக்குப் பேசவில்லை கலைஞர் அவர்கள் இந்திரா காந்தியிடத்திலே நிதி அளித்த பொது அதைப் பற்றிப் போஸ்டர் போடவில்லை. ஆகவே நயவு செய்து இதை எண்ணிப் பார்த்துப் பேச வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர் என்ற முறையிலே கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சிதான் தமிழகத்திற்கு நன்மை செய்ய முடியும். இதை விட்டால் வேறு இல்லை. இந்த ஆட்சியின் சாதனைகளை நன்றி உணர்வோடு பாராட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. கோ. இளங்கோவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தப்பன் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு இந்த அமைச்சரவை பணிபுரிவதில் உறுதுணையாக இருப்பேன்' என்று மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் அவருடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதற்காக நான் அதனை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, ஜனநாயகம் வெற்றி பெறுவதற்கு இந்திய அரசு வழிகோலியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த வெற்றி வாய்ப்பு இந்திய அரசிற்குக் கிட்டியதற்குக் காரணம் மத்திய அரசுடன் மாநில அரசுகள் முழு ஒத்துழைப்பை நல்கியதாகும். குறிப்பாக, இந்த அரசு இந்திய அரசோடு தோளோடு தோள் நின்று செயல்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் வறுமைப் பிணியை எதிர்த்து நாம் எடுக்கின்ற முயற்சிகளில் இந்த அரசோடு இந்தியப் போரசு ஒத்துழைக்குமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை

1972 சனவரி 29] [திரு. கோ. இளங்கோவன்]

பொய்த்து விடாத வகையில் ஆளுநர் அவர்கள் காரியமாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏழை எளியவர்களுடைய வாழ்வு ஏற்றம் பெறத்தக்க வகையில் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அவர்களது அவல வாழ்வு ஆனந்த வாழ்க்கையாக மாற வேண்டுமென அவருடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ சொல்லலங்காரத்திற்காகச் சொல்லாமல் புள்ளிவிவரங்களோடு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1968-69-ஆம் ஆண்டில் நம்முடைய உணவு உற்பத்தி 50.6 லட்சம் டன்கை இருந்தது. இன்றைக்கு அது 73 லட்சம் டன்கை உயர்ந்திருக்கிறது. அது குறித்து நாம் பெருமைப்படாமல் இருக்க முடியாது. இதனைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் மாற்றுக் கட்சித் தோழர்கள் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கலாம். ஆனால் அரிசி விலை இறங்கியிருக்கிறதா?—எனக் கேட்கிறார்கள். அரிசி விலை இறங்கா விட்டாலும் ஏராளம் இருக்கிறது என்பதனை மகிழ்ச்சியோடு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு, உணவு உற்பத்தியில் வெகு தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மகிழத்தக்க வகையில் அவர்களுக்கு குறுகிய காலக் கடன்கள், நீண்டகாலக் கடன்கள் ஆகியவற்றை இந்த அரசு அதிகரித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்; பாராட்டுகிறேன்.

உண்ண உணவு தேவை; அதே போல், உடுக்க உடை தேவை. உணவைப் பொறுத்தவரை தமிழ்நாடு தன்னிறவு பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் பருத்தி விளைச்சலில் தன்னிறவு பெறவில்லை. என்பதை உணர்ந்த தமிழக அரசு எதிர் காலத்தில் 2½ லட்சம் ஏக்கராவில் பருத்தி சாகுபடி செய்யவிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். விவசாயிகள் மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உரம் தேவைப்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து தூத்துக்குடியில் உரத் தொழிற்சாலை அமைக்கும் முயற்சியிலே வெகு தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகள் நாங்கள் உற்பத்தி செய்த பண்டங்களை மற்ற பகுதிகளுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு நல்ல சாலைகள் தேவைப்படுகின்றன. தஞ்சை, திருச்சி, தென்னாற்காடு மாவட்டச் சாலைகள் மேம்பாட்டிற்கும் அங்காடிக் கூட்டமைப்ப (Market Complex) க்கும் ரூபாய் ஒன்றரை கோடி ஒதுக்கியிருப்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த திருவையாறு ஊராட்சி ஒன்றியம், பூதலூர் ஊராட்சி ஒன்றியம் இரண்டும் பயன்படுமென்று சென்ற கூட்டத் தொடரில் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆளும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களை அணுகிக் கேட்டபோது பூதலூர் ஒன்றியம் சேர்க்கப்படவில்லையெனச் சொன்னார்கள். எனவே பூதலூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தையும் அதில் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. இளங்கோவன்] [1972 சனவரி 29]

நமது தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் குடிசைகள் போட்டிருந்தால் அவர்கள் அந்த இடங்களைக் காவி செய்யத் தேவையில்லை, இந்த இடங்களை அவர்களுக்கே விரைவில் பட்டா செய்து தரப்படும் எனச் சட்டம் பிறப்பித்திருந்த போதிலும் சில பல இடங்களில் அவர்கள் குடிசைகள் போட்டுக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு புலவர் தனது குடிசையைப்பற்றிச் சொல்ல வந்த நேரத்தில், 'நனை சுவர் கூரை களைஞரால் பல்லி' என்றார். 'நனைசுவர்' என்றால் நனைந்த சுவராம்—நனைகின்ற சுவராம்—நனையும் சுவராம் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களில் பல்லாயிரக் கணக்கானோர் நனைசுவர் கூரையில்தான் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் ஓர் ஊரை எடுத்துக் கொண்டால் ஊரில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்கள் அனைத்தையும் பெரிய பண்ணைக்குச் சொந்தக்காரர்களும், டிராஸ்டிகளுக்குச் சொந்தக்காரர்களும் ஆண்டாண்டு காலமாக அனுபவித்து வருகின்றார்கள். அதை மாற்றி, ஏழை விவசாயிகளுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கக்கூடிய சூழ்நிலையை அரசு உருவாக்கித் தரவேண்டுகிறேன்.

குடிநீர் வசதி கிராமங்களுக்கெல்லாம் கிடைத்து வருகின்றது. அதற்காக இந்த அரசினைப் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு இடங்களில் நான்கு ஊராட்சிகளைச் சார்ந்த மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையில் இரண்டு மேல்நிலைத் தண்ணீர் தொட்டிகளை அமைக்க 'குடிநீர் வாரியம்' முன்வந்திருக்கிறது. என்றாலும், என்ன காரணத்தாலோ அது சுற்று தாமதப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, மேலும் தாமதம் இல்லாமல் விரைவில் செய்துதரும் சூழ்நிலையை அரசு உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய அரசின் நன்முயற்சிகள் நல்ல வெற்றிகளைக் குவித்திட வேண்டுமென்று நமது இதயம் கலந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துள்ள ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் பேரில் நான் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தங்களை யொட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன்.

ஆளுநர் உரையில் சாதாரணமாக அரசாங்கத்தின் கொள்கை எடுத்து விளக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் இந்த உரையைப் பொருத்தமட்டில், இன்றைய அரசாங்கம் கொள்கையற்று இருப்ப

1972 சனவரி 29]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தாலோ என்னவோ என்று ஐயப்படக்கூடிய அளவில், எந்தவிதமான கொள்கையும் எடுத்துக் கூறப்படவில்லை என்று முதற்கண் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, மாநில சுயாட்சி என்ற கோஷம் மக்களிடையே பெரும் பரபரப்பை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது என்பதை நாம் யாவரும் அறிவோம். கழிந்த சில மாதங்களாக நம்முடைய அமைச்சர்களும், அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பல்வேறு அறிக்கைகளை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு உண்மையிலேயே மாநில சுயாட்சி கேட்கிறதா அல்லது மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அதிக அதிகாரங்களைப் பெறுவதுதான் இந்த அரசின் நோக்கமா, அல்லது தனிநாடாகப் பிரிவதுதான் அரசின் நோக்கமா என்று ஐயப்படக்கூடிய அளவில் அறிக்கைகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதற்கு ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையில், மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்கள் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் பாதுகாப்பு நிதி வழங்குவதற்காக நடத்திய பொதுக்கூட்டத்தில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வங்க தேச சுதந்திரப் போராட்ட வெற்றி, மாநிலங்களை அதிகாரம் செலுத்த முயலும் உயர்ச்சத்தி எவற்றிற்கும் ஒரு படிப்பினையாகும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு, தமிழரசுக் கழக வெள்ளி விழாவின் போது இன்னொன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் “மாநில சுயாட்சி பெற வேண்டும் என்று எங்கள் அண்ணா அவர்கள் எழுதி வைத்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அந்தக் கொள்கையின் வெற்றிக்காக அரசுக் கட்டிவிடிறோம்” என்று கூறியிருக்கிறார். மாநில சுயாட்சிக் கோரிய முஜிபுர் ரஹிமான் குடியரசுத் தலைவராக விளங்குகிறார் அக. அந்த நிலையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் உரையில் பங்களா தேசத்தின் தலைவர் முஜிபுர் ரகிமான் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அங்கு சுயாட்சி கேட்டு கொடுக்காத காரணத்தால் இன்று பங்களா தேசம் தனியாகப் பிரிந்து முஜிபுர் ரஹிமான் பங்களா தேசத்தின் தலைவராக விற்றிருக்கிறார் என்று உதாரணம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அதோடு கூட நமது பிற்பட்டோர் நல அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பொங்கல் விழா மலருக்கு கொடுத்த அறிக்கையில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதில் அவர் தெரிவித்திருப்பது என்னவென்றால், கன்னியாகுமரி முனையில் பங்களா தேச விடுதலைப் போராட்ட வெற்றிவிழாக் கொண்டாட்டத்தில் கலந்துகொள்ள எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. குமரிமுனையில் தமிழ் மொழியினை எண்ணும் நேரத்தில் சிறையில் வாடிய விடுதலை வீரர் முஜிபுர்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1972 சனவரி 29]

ரஹிமான் தான் கொண்ட மொழி உணர்ச்சியால் நாட்டு விடுதலை பெற்றார் என்ற அந்த நினைப்பும் எனக்குச் சேர்ந்து வருகிறது என்ற வாசகங்கள் அடங்கிய அறிக்கையை பொங்கல் மலருக்கு அளித்திருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, இங்கு நமது ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்த நமது நண்பர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் கோவையில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் உரையாற்றுகையில் என்ன கூறியிருக்கிறார் என்றால்;

"I could not envisage what would be the consequences if the demand for autonomy was spread. Indira would find her Waterloo in Tamil Nadu."

அத்தோடு நமது அங்கத்தினர் அரசங்கநாதன் அவர்கள் திட்ட வட்டமாக அழுத்தம் திருத்தமாக அந்தக் கூட்டத்தில் தனிநாடு அடைந்தேயாகவேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆக இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது இந்த ஆட்சி சுயாட்சி கேட்கிறதா அல்லது தனிநாடு வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா என்ற சந்தேகம் மக்களிடையே பரவலாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்தச் சந்தேகத்தை மாற்ற ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் மாநில சுயாட்சியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசின் நோக்கம், கொள்கை என்ன என்பதை கூறியிருக்கவேண்டும் என்பதை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி இங்கு உரையாற்றிய அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரே குரலில் நாட்டில் அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை அதிகமாக ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறினார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, ஆளுநர் அவர்கள்கூட தமது உரையில் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது, அவ்வாறு ஏறுவது கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், டாக்டர் நோயாளியின் தலையணைக்குப் பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு அழுது கொண்டிருந்தால் நோயாளியின் நிலை என்னவாகும் என்பதை அரசாங்கம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் சக்தி இல்லாத அரசாங்கம் அல்ல. விலைவாசியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று எதிர் கட்சியிலிருந்தபோது போராட்டம் நடத்தினார்கள். இப்போது அதைவிட அதிக சக்தியோடு போராட்டம் நடத்த வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, போராட்டம் நடத்தியாவது, அல்லது வேறு முறையிலாவது விலைவாசியைக் குறைக்க ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்று அரிசி சாதாரணமாக படி மூன்று ரூபாய் என்ற அளவுக்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒருவேளை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார் என்று எண்ணுகிறேன்.

1972 சனவரி 29]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அரசாங்கம் விநியோகம் செய்கின்ற அரிசி படி ஒன்றுக்கு ரூ. 2.20 என்று விநியோகம் செய்யப்படுகிறதென்றால், இதைவிட அவலநிலை நாட்டில் இருக்கமுடியுமா என்று சிந்திக்கவேண்டும். இந்த ஆளுநர் உரையில் 1967-ஆம் ஆண்டு 1971-ஆம் ஆண்டு ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து நாடு உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடைந்திருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

1967-ஆம் ஆண்டு மழை இல்லாத காரணத்தால் வறட்சி ஏற்பட்டு உணவுப் பற்றாக்குறை இருந்தது. 1971-ல் எங்கே பார்த்தாலும் மழை பெய்து உணவு உற்பத்தியில் நாம் தன்னிறைவு அடைந்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட உணவுப் பொருட்கள், அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை அதிகமாக ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்றால் இதன் ரகசியம் என்னவென்பதை நிச்சயமாக அரசு சிந்திக்க வேண்டும். கொள்ளைக்காரர்கள், கறுப்புச் சந்தை வியாபாரிகள் மீது அரசாங்கக் கண்காணிப்பு இல்லை, அல்லது அவர்களுக்கு உடந்தையாக அரசாங்கம் இருக்கிறது, அதனால் தான் உணவுப் பொருட்களின் விலை ஏறுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இதுவரையில் இல்லாத அளவுக்கு அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. அருகாமையில் மத்திய அரசின் அறிக்கையைப் பார்த்தேன். 1967-ஆம் ஆண்டு இருந்ததைவிட 1971-ஆம் ஆண்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் 100 சதவிகிதம் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. படித்த இளைஞர்கள் வேலை தேடித்தரும் திறவனங்களில் தங்கள் பெயரை பதிவு செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் எண்ணிக்கை இரண்டு மடங்காகியிருக்கிறது. இதன் பிரதிபலிப்புத்தான் இன்று கல்லூரிகளில் பட்டமளிப்பு விழாக்களில் எல்லாம் அமைதியின்மை ஏற்பட்டு, மாணவர்கள் எங்களுக்குப் பட்டம் தேவையில்லை, வேலை வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனைக்கு அரசாங்கம் தீர்வு காணவில்லை என்றால், நிச்சயமாக படித்த இளைஞர்கள் அதிக காலம் பொறுத்திருக்க மாட்டார்கள். இந்த நாட்டில் புரட்சி ஏற்படாத வண்ணம் பாதுகாக்கவேண்டுமென்றால், அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வழிவகை காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்த நாட்டில் இப்போது தொழில் அமைதி இருக்கிறது என்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவில் நாட்டில் தொழிலமைதி இருக்கிறது என்று நாம் சென்னையில் உள்ள நிலைமையிலிருந்து அறிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதற்குக் காரணம் என்னவென்று சிந்தித்துப் பார்த்தால், தொழிலாளர்கள் சுயமாக செயல்படுவதற்கு

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1972 சனவரி 29]

அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அரசாங்கத் தலையீடு இருக்கிறது. ஆகவே நிச்சயமாக இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலை இன்று நிலவி வருகிறது. இதை அரசாங்கம் நன்கு உணர வேண்டும். சிம்ப்ஸன் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால், வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அடி, உள்ளே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு உதை என்று இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது எங்கே போய் முடியும் என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இவ்விதக் கொடுமைகளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் காப்பாற்றப்படுவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சி கழிந்த 24 ஆண்டு சரித்திரத்தில், தமிழ் நாட்டில் இருந்ததில்லை என்று இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த நிலைக்குக் காரணமான, இன்றிருக்கிற தொழில் அமைச்சர் தன் பதவியிலிருந்து விலகிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது, திரு. கந்தப்பன் அவர்களும், திரு. அரங்கநாதன் அவர்களும் 'தனிநாடு அடைந்தே ஆக வேண்டும்' என்று பேசியதாக பத்திரிகைச் செய்தியை ஆதாரமாக வைத்துப் பேசினார்கள். இந்தச் சட்டமன்றத்திலே, சொல்லாத ஒன்றை பத்திரிகையில் வந்திருப்பதாகக் கூறி, பேசலாமா? இங்கே அப்படிக்கூறுவது முறைதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, முதலில் நண்பர் வீராசாமி அவர்கள் நான் கூறியதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அங்கத்தினர் கந்தப்பன் அவர்கள் நாடு விடுதலை அடையவேண்டுமென்று சொன்னதாக நான் கூறவில்லை. ஆனால் அவர் ஆற்றிய உரையை நான் பத்திரிகையில் பார்த்ததாகத்தான் சொன்னேன். அங்கத்தினர் அரங்கநாதன் அவர்கள் . . .

திரு. செ. கந்தப்பன்: தலைவரவர்களே, எவ்வகையிலும் சர்ச்சைக்குரிய பத்திரிகைச் செய்தியை ஆதாரமாகக் காட்டி, அதுதான் உண்மை என்று சொல்வது முறையாகாது. நான் அவ்வாறு பேசவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த மன்றத்தில் பத்திரிகைச் செய்திகளை எடுத்துக்காட்டி பேசுவது முறையல்ல. பத்திரிகைச் செய்தி சரியாகவும் இருக்கலாம்; தவறாகவும் இருக்கலாம். எனவே அதை வைத்துக்கொண்டு இந்த

1972 ஜனவரி 29] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

மன்றத்திலே விவாதிப்பது சரியல்ல. இது இம்மன்றத்தின் உறுப்பினர் எல்லோருக்கும் பொருந்தும். இதுதான் மன்றத்தின் விதியும் கூட.

திரு. செ. கந்தப்பன் : திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பத்திரிகையில் பார்த்ததாகப் பேசியதுபோல் நம்முடைய கழக உறுப்பினர்கள் எவரும் பேசவில்லை என்பதை அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வரக்கூடிய செய்திகளும் தவறுகவா இருக்கும்? ஸ்டான்டர்டு பத்திரிகையில் வரக்கூடியச் செய்திகள் உண்மையாகவே இருக்கும். எனவே ஸ்டான்டர்டு பத்திரிகைகளில் வரக்கூடிய செய்திகளை ஆதாரமாகக் காட்டி பேசுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பல செய்திகள் பத்திரிகையிலே வரும். அது சரியாகவோ தவறுகளோ இருக்கலாம். ஒரு சட்டமன்ற அங்கத்தினர் நேராகக் கூறுவதை விட பத்திரிகைச் செய்தி உண்மையாக இருக்காது. சம்பந்தப்பட்ட அங்கத்தினரே அவ்வாறு சொல்லவில்லை என்று கூறிவிட்டார். எனவே, அதை அத்துடன் விட்டுவிடவேண்டும். பத்திரிகைகளில் எது ஸ்டான்டர்டு பத்திரிகை, எது ஸ்டான்டர்டு இல்லாத பத்திரிகை என்று விவாதிப்பது நம்முடைய வேலையல்ல.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஸ்டான்டர்டு பத்திரிகைகள் எவை என்று சொல்லிவிட்டால், அவைகளில் வரக்கூடியச் செய்திகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர் இப்படிப் பேசியிருக்கிறார். இவர் அப்படிப் பேசியிருக்கிறார் என்று அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டுவதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று எண்ணுகிறார் போலும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அங்கத்தினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் பேசும்போது பல பத்திரிகைச் செய்திகளை இந்த மன்றத்திலே படித்துக்காட்டினார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பத்திரிகைச் செய்திகளை மன்றத்தில் படிக்கவேண்டுமானால் முதலில் அவைத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெறவேண்டும். கந்தப்பன் அவர்கள் என்னுடைய அனுமதியைப் பெற்று பத்திரிகைக் குறிப்புகளைப் படித்துக் காட்டினார். அது யார் மனதையும் வருத்தப்படச் செய்யக்கூடியச் செய்தியாக இல்லை. ஆனால் ஒரே ஆதாரமாகப் பத்திரிகைச் செய்தியைப் படிக்கக்கூடாது. ஸ்டான்டர்டு பத்திரிகை என்று எந்தச் செய்தித்தாளையும் சொல்ல முடியாது. சில பெரிய பத்திரிகையாளர்கள் கூட தவறான செய்திகளை

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1972 சனவரி 29]

வெளியிட்டதற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் எது ஸ்டாண்டர்டு பத்திரிகை. எது ஸ்டாண்டர்டு பத்திரிகை அல்ல என்று சொல்லமுடியாது. அப்படிச் சொல்வது பத்திரிகை தர்மமும் அல்ல. யாரும் மறுக்கமுடியாதச் செய்திகளை பத்திரிகைகளிலிருந்து எடுத்துக் காட்டினால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதை ஏற்றுக்கொள்ள இந்த மன்றம் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் முரணான கருத்துக்களை பத்திரிகைச் செய்திகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு யாரும் பேசக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது சட்ட மன்றத்தின் 82-வது விதியின்கீழ் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பார்கள்.

(4) அமைச்சர் அறிக்கை

‘பி அண்டு சி’ மில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தமும், அரசு எடுத்துள்ள முயற்சிகளும் குறித்து தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அளித்த அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பி அண்டு சி மில் தொழிலாளர்கள் சில நாட்களாக வேலை நிறுத்தம் செய்து வருவதை இம்மன்றம் அறியும். அதன் காரணமாக, அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக இன்றைய தினம் ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை மன்றத்திற்கு அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சங்க விதி முறைப்படி தொழிற்சங்கத் தலைவர் தேர்தலை விரைவில் நடத்துவதற்கு வழி வகுக்கும் முறையில் சென்னை தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் திரு. கணபதி அவர்களும் அவரைச் சார்ந்த நிர்வாகிகளும் இன்று காலை பொறுப்புகளிலிருந்து விலகி விட்டதால் விரைவில் சங்கத் தேர்தலை சங்க விதி முறைப்படி நடத்த ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

ஊதிய உயர்வு பற்றி நடுவர் தீர்ப்பின்படி தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரை தந்திருப்பது போக மீதமுள்ள தொகையை தமிழ் புத்தாண்டு தினத்திற்குள் தந்துவிடுவதாக பி. அண்டு. சி. ஆலை நிர்வாகிகள் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள்.

மற்ற கோரிக்கைகளை சங்கத் தேர்தல் நடைபெற்ற பிறகு, சங்க நிர்வாகிகள் தங்களிடம் கலந்து பேசி, தீர்வு காணுவதற்கும் ஆலை நிர்வாகிகள் இசைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, ‘பி அண்டு சி’ மில் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் உடன் வேலைக்குச் செல்லுமாறு தமிழக அரசு கேட்டுக்கொள்கிறது.

திரு. ஜே ஜேம்ஸ் : 42-வது விதியின்கீழ் நான் ஏற்கெனவே இது சம்பந்தமாக ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அது இன்னும் சபாநாயகர் முன்னால் இருந்து